

Έτος 33ο

Αριθμός φύλλου 200

Απρίλιος - Μάιος -

Ιούνιος 2016

Γραφεία: Γαμβέττα 12

Αθήνα Τ.Κ. 10677

Τηλ.: 210-3822995

Τηλ.: 210-2758138

Ο ΙΝΑΧΟΣ

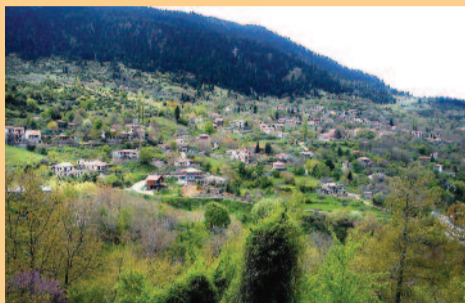
Τρίμηνη έκδοση της Αδελφότητας Μαρμαριωτών Φθιώτιδας

Νέα από τα χωριά Μάρμαρα - Δίλοφο - Κολοκυθιά

Μάρμαρα

σελ. 1-2-7-8

Δίλοφο - Αγ. Σώστης

σελ. 3-4

Δίλοφο

Το «μπαλκόνι» της Φθιώτιδας
Από 'δώ αγναντεύουν οι αητοί
και τους ζηλεύουν οι θνητοί

Άγιος Σώστης

Κολοκυθιά

σελ. 5-6

ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΑΣΚΕΤ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

Το Σάββατο 28/5/16 έγινε με δαπάνες της Αδελφότητας η διάστρωση βιομηχανικού δαπέδου στο χώρο του γηπέδου Μπάσκετ στο οικόπεδο ιδιοκτησίας της Αδελφότητας στη θέση Σημαδοπαίξι του χωριού μας. Ακολουθεί η κατασκευή δύο πάγκων που θα εξυπηρετούν τις ομάδες και η διαγράμμιση του γηπέδου. Αυτή η ενέργεια εντάσσεται στην απόφαση να διαμορφωθεί σταδιακά ο χώρος σε ένα μικρό Αθλητικό Κέντρο.

Σε πρώτη φάση θα κινηθούμε με δικές μας δυνάμεις και για τούτο καλούμε κάθε συγχωριανό και κάθε φίλο μας που μπορεί να συμβάλει είτε οικονομικά με οποιοδήποτε ποσό, είτε τεχνικά, είτε συμβουλευτικά στην υλοποίηση των επόμενων βημάτων.

Αυτά θα είναι: η χωροθέτηση των λοιπών γηπέδων εντός του οικοπέδου (ποδόσφαιρο 5Χ5, Beach volley, κερκίδα και αν κρίνουμε ότι το επιτρέπουν οι διαστά-

Συνέχεια στην 7η σελ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2016 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

11.8.16 – Πέμπτη: Παζάρι παλαιών και νέων χειροποίητων ειδών 11.8 έως & 17.8: Έκθεση ζωγραφικής 12.8.16 – Παρασκευή: Ενημερωτική ομιλία Κοσμά Χριστούλα με θέμα: «Η υγεία προτιμάει βουνό» 13.8.16 – Σάββατο: Παράσταση Καραγκιόζη με το θίασο του Μιχάλη Χατζάκη 14.8.16 – Κυριακή: Παιδικόι αθλητικοί αγώνες (ώρα 7 μ.μ. προαύλιο εκκλησίας) 16.8.16 – Τρίτη: Βραδιά γυναικών (ώρα 8.30 μ.μ. στο προαύλιο του σχολείου) 17.8.16 - Τετάρτη: Τουρνουά μπάσκετ με τη συμμετοχή ομάδων από γειτονικά χωριά στο νέο γήπεδο των Μαρμάρων 18.8.16 – Πέμπτη: Προβολή ταινίας 19.8.16 – Παρασκευή: Μουσική εκδήλωση Αδελφότητας με ζωντανή δημοτική μουσική και χορό	20.8.16 – Σάββατο: Εκδήλωση «ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ 2016» Ομιλία κ. Σμάνη Θεοφάνη (Πρόεδρος Σ.Ε.Α.Φ. – Σύλλογος Ερασιτεχνών Αστρονόμων Φθιώτιδας) με θέμα: «το Σύμπαν» και στη συνέχεια θα γίνει παρατήρηση με τηλεσκόπια του νυχτερινού ουρανού των πλανητών: Άρη, Δία, Κρόνου και Σελήνης (πάντοτε ουρανού επιτρέποντος). Εκκλησιαστική πανηγυρίς, προσφορά από την Αδελφότητα του καθιερωμένου πλέον τσιπρολούκουμου, μουσική και χορός. 23.8.16 – Τρίτη: • Τουρνουά τάβλι (το πρόγραμμα θα ανακοινωθεί στο χωριό) • Βραδιά νέων (σε χρόνο και τόπο που οι ίδιοι θα επιλέξουν) • Λαϊκή Συνέλευση (θα ανακοινωθεί τις πρώτες μέρες του Αυγούστου)

Ταξιδεύοντας στα χνάρια του παρελθόντος

Το φετινό τρίημερο του Αγίου Πνεύματος, διοργανώθηκε από την Αδελφότητα για πρώτη φορά εκδρομή με σκοπό να αναζητήσουμε τη γη των προγόνων μας. Έτσι, ξεκίνησε το ταξίδι μας με προορισμό την «Σέλλιανη» ή όπως μετονομάστηκε «Κρυσταλλοπηγή» Θεσπρωτίας καθώς, σύμφωνα με διηγήσεις παλαιότερων, κάτοικοι από τη Θεσπρωτία εξαιτίας του Αλή Πασά ή κάποιας θανατηφόρας επιδημίας μετοίκησαν στην ευρύτερη περιοχή της δυτικής Φθιώτιδας. Επιβεβαίωση των παραπάνω αποτελούν τα πολλά κοινά επίθετα που συναντώνται και στα δύο χωριά.

Στο πλαίσιο της εκδρομής, επισκεφτήκαμε και άλλα όμορφα μέρη όπως το Μεσολόγγι, το γεφύρι της Αρτας, τα Σύβοτα, τις εκβολές και το νεκρομαντείο του Αχέροντα.

Ο Σύλλογός μας κατόπιν επαφής με τον αντίστοιχο Σύλλογο της Κρυσταλλοπηγής, το απόγευμα της Κυριακής πραγματοποίησε επίσκεψη στο ομώνυμο χωριό. Εκεί, μας υποδέχτηκαν ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. Σπύρος Ντούμας με τη σύζυγό του Ανδρομάχη, ο Αντιπρόεδρος κ. Βαγγέλης Σιούτης, ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σπύρος Μούσιος, ο Πρόεδρος Αθλητικού Συλλόγου κ. Σωτήρης Περετζούκας καθώς και πολλοί άλλοι μόνιμοι κάτοικοι.

Στη συνέχεια, ακολούθησε ξενάγηση σε αξιοθέατα-φυσικές ομορφιές του χωριού όπως το Πολιτιστικό Κέντρο, ο Πλάτανος,

Τα μέλη του Δ.Σ. με τον κ. Σωτήρη Περετζούκα προπονητή και Πρόεδρο Αθλητικού Συλλόγου.

Συνέχεια στην 8η σελ.

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΪ-ΛΙΑ

Με χαρά σας πληροφορούμε ότι θα συνεχιστεί και φέτος για 5η χρονιά το Αντάμωμα στον Αϊ-Λιά Μαρμάρων, μια εκδήλωση που γίνεται σιγά-σιγά θεσμός.

Στις 20 Ιουλίου 2016, ημέρα Τετάρτη, στο μαγευτικό Σελιανίτικο Στεφάνι με αφορμή το προσκύνημα στον Προφήτη Ηλία καλούμαστε όλοι να ανταμώσουμε και να γλεντήσουμε μοναδικά όπως και τα προηγούμενα χρόνια και να γευτούμε την παραδοσιακή βραστή γίδα.

Το Δ.Σ.

Κρυσταλλοπηγή (Σέλλιανη) Σουλίου Θεσπρωτίας

Ανάμεσα στα βουνά Κούφαλο και Μπουζουράκι βορειοδυτικά της Παραμυθιάς βρισκόταν το χωριό «Σέλλιανη» το οποίο στις 27-9-1943 καταστράφηκε ολοσχερώς από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής και τους Αλβανοτσάμηδες.

Όπως αναφέρεται αυτή η τοποθεσία, δεν ήταν η αρχική του χωριού, μάλλον οι κάτοικοι κυνηγημένοι από τους εχθρούς (Τούρκους και Σλάβους) βρήκαν εκεί καταφύγιο άγνωστο πριν πόσα χρόνια. Στη θέση της παλιάς Σέλλιανης μόνο ερείπια σώζονται, βουβοί μάρτυρες ενός μακρινού παρελθόντος.

Η Κρυσταλλοπηγή (Σέλλιανη) τη νέα της θέση, από το 1948 κυρίως, πήρε με την μεταφορά της από την παλαιότερη τη Σέλλιανη, σημερινή Αγ. Μαύρα.

Η νέα ονομασία Κρυσταλλοπηγή προέρχεται από την ονομαστή πηγή με την γραφική τοποθεσία της όπως αναφέρει ο κ. Στυλιανός Μώκος, Πρόεδρος Πολιτιστικού Κέντρου Κρυσταλλοπηγής.

Εκείνο το στοιχείο που κάνει πιο γνωστό το χωριό από τους αρχαιότερους ακόμα χρόνους είναι οι πηγές του Κοκκυτού ή του Σελήντος ο οποίος μαζί με άλλους τροφοδοτούσε την Αχερουσία Λίμνη απ' όπου οι ψυχές των αρχαίων μετά το θάνατο οδηγούνται στον Άδη μέσω των πυλών που βρίσκονται στις πηγές του Αχέροντα.

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Στις 12-10-2015 ο **Δημήτρης Τζώρτζος** και η **Εύη Δελιχά** απέκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, ένα υγιέστατο **κοριτσάκι**.
Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 7-5-2016 πέθανε στην Αθήνα ο **Πέτρος Σπ. Πάγκος**, ετών 71 και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Ζωγράφου στις 9-5-2016.
Στους οικείους του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 26-6-2016 στη Σπερχειάδα τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο του **Γεωργίου Δοντά**.
Συλλυπούμαστε τους οικείους του.

Εισφορές για την καθαριότητα του χωριού

Ανδρεούλας Νίκος του Αθαν.	50€
Μπούρα-Μανιάτη Βασιλική	20€
Λάμπρου Ιωάν.	20€
Ανδρεούλας Αθαν. του Δημ.	20€
Ανδρεοπούλου Βάσω	20€
Ανδρεόπουλος Νίκος	20€
Κραβαρίτης Γρ. Κώστας	20€
Κραβαρίτης Γρ. Γιώργος	20€

Ο εκπρόσωπος του χωριού μας Γεράνης Ταξιάρχης τους ευχαριστεί θερμά για την εισφορά τους.

Εισφορές για την επέκταση του Κοιμητηρίου Μαρμάρων

Λιαγκούρας Βασίλειος	20€
Δοντάς Ταξιάρχης του Γ.	50€
Δοντά Μαρία συζ. Γεωρ.	50€

Εισφορές για τις ανάγκες λειτουργίας του Ι. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών

- Αστρονίου Σπυριδούλα 30€ στη μνήμη συζύγου της Ευαγγέλου.
 - Νίκος Ι. Κουτάκης 50€ στη μνήμη μητρός του.
 - Φλώρου-Γκερπενή Λούλα 40€ στη μνήμη πατρός.
 - Παρασκευάς Χρήστος 50€ στη μνήμη Ευτέρπης Μπάτη.
 - Μανιάτη Βασιλική 50€ στη μνήμη πατρός.
 - Οι κόρες του Σπύρου Μπούρα, Βασιλική - Άννα - Δήμητρα από 100€ (σύνολο 300€) στη μνήμη του.
- Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο τους ευχαριστεί θερμά.**

Εις μνήμη Γεωργίου Παπανικολάου για τη διαμόρφωση του γηπέδου

Κασούμης Χρήστος του Ιωάννη150,00€

Συνδρομές

Δοντάς Θεοφάνης	30,00€
Κολοκυθάς Δημήτριος	50,00€
Ανδρεούλα Αλίκη	30,00€
Ανδρεούλα	30,00€
Βαρλάμης Αθανάσιος	30,00€
Άγνωστος	60,00€

Τραπεζικός λογαριασμός της Αδελφότητας στην Εθνική Τράπεζα Ελλάδας (ΕΤΕ) Αρ. Λογαριασμού 154/551964-00
IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: GR9201101540000015455196400

Τρίμηνη έκδοση
Ιδιοκτησία:
Αδελφότητα Μαρμαριωτών Φθιώτιδας
Γαμβέττα 10-12
Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210-3822995
Τηλ.: 210-2758138

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Για το Σύλλογο € 15
Για την εφημερίδα € 15
Εξωτερικού Ευρώπη € 30
Η.Π.Α. Δολ. 50

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση Εκτύπωση
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.-Fax: 210-2619003 & 210-2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Εκδότης - Δ/ντής:
Η Πρόεδρος της Αδελφότητας Βασιλική Νικ. Ανδρεοπούλου
τηλ.: 6975545639

e-mail: andreopoulouvasiliki@gmail.com

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ - ΑΝΑΣΤΑΣΗ - ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΧΘΕΣ - ΣΗΜΕΡΑ

Με μεγάλη νοσταλγία θυμάμαι, από τα παιδικά μου χρόνια, όταν βρίσκομαι στο χωριό, πώς οι χωριανοί βίωναν, τις πένθιμες και εορταστικές ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας και του Πάσχα.

Από το **Σάββατο του Λαζάρου** τα παιδιά (κορίτσια κυρίως), έβαζαν στο πνεύμα των ημερών όλη την κοινωνία του χωριού, με το τραγούδι «ήρθ' ο Λάζαρος, ήρθαν τα Βάγια...», περιφερόμενα από σπίτι σε σπίτι - κρατώντας ένα καλάθι στολισμένο με πασχαλιές και κρίνα, που το γέμιζαν με τα φιλέματα των Νοικοκυρών, συνήθως αυγά, καρύδια, γλυκίσματα και καμιά δραχμούλα, αν υπήρχε, στο χέρι των παιδιών. Με αυτόν τον τρόπο έδιναν ιδιαίτερο χρώμα στη ζωή του χωριού αλλά ταυτόχρονα και το στίγμα των ημερών που θα ακολουθούσαν. Η ατμόσφαιρα σιγά σιγά άλλαζε.

Την Κυριακή στην εκκλησία θα μοιραζόντουσαν τα Βάγια, που κάποιος νέος θα πήγαινε να φέρει από μακριά (κάπου προς την Σκαμμένη πέτρα και πιο πέρα), γιατί μέσα στο χωριό δάφνη δεν υπήρχε.

Τα Βάγια, οι νοικοκυρές, τα έβαζαν στο εικονοστάσι και έκοβαν ένα-ένα φύλλο όταν θα έβραζαν φακή και το έβαζαν μέσα. Ο παπα-Ταξιάρχης, μόνιμος ιερέας και χωριανός, φρόντιζε για την ψυχική προετοιμασία των χωριανών και ιδιαίτερα των παιδιών του Σχολείου, εν όψει Πάσχα. Όποιος παρεκτρέπετο, δεχόταν επωνύμως την συμβουλή του.

Έτσι μπαίναμε στην Μεγάλη Εβδομάδα και η ζωή των κατοίκων συνδεόταν αρρήκτως με τα εκκλησιαστικά δρώμενα.

Μεγάλη Τετάρτη, όλα τα παιδιά του χωριού θα πηγαίναμε στο Ευχέλαιο, να μας σταυρώσει με το Άγιο Λάδι ο παπάς.

Την **Μεγάλη Πέμπτη**, στα Δώδεκα Ευαγγέλια, γεμάτη η Εκκλησία από κατάκοπους χωριανούς, τα ψαλτήρια γεμάτα ψάλτες, οι οποίοι έψαλλαν μάλιστα τα τροπάρια στον Ήχο τους (ποιος τους τον είχε διδάξει άραγε σε δύσκολους καιρούς και σήμερα δεν ξέρουμε ούτε να τα διαβάζουμε; Από την παρατήρηση αυτή, εξαιρείται ο μέχρι σήμερα ψάλτης του χωριού, ο οποίος ανήκει στους παλιούς και υπηρέτησε άξια την Εκκλησία μας, επί τριάντα πέντε και πλέον έτη και του οφείλουμε, μεγάλο σεβασμό και ευγνωμοσύνη) κι εμείς τα παιδιά να συναγωνιζόμαστε ποιος θα κρατήσει το μανάλι (μανουάλι) με το κερί, στην ανάγνωση του κάθε Ευαγγελίου. Αλήθεια σήμερα πόσα παιδιά εξυπηρετούν την Εκκλησία (έστω τις ημέρες του Πάσχα); Μόνο ΕΝΑ κι αυτό 80+. Ας προβληματιστούμε.

Την **Μ. Παρασκευή**, πρωί-πρωί, τα αγόρια, που από πριν είχαμε κάνει τις «Ζηγιές», περιφερόμασταν στο χωριό, από σπίτι σε σπίτι, κρατώντας και εμείς το στολισμένο καλάθι μας και λέγαμε το πένθιμο, «ΣΗΜΕΡΑ ΜΑΥΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ - ΣΗΜΕΡΑ ΜΑΥΡΗ ΜΕΡΑ...». Ο αέρας μετέφερε τις παιδικές φωνές (με

το πένθιμο άσμα), από τον ένα Μαχαλά στον άλλον και η μέρα έπαιρνε το χρώμα της. Θυμάμαι πως, όταν τραγουδάγαμε από σπίτι σε σπίτι, οι νοικοκυρές άφηναν πάνω σε ένα τραπέζι, ένα πιάτο με ξίδι και ένα κομμάτι ψωμί. Όποιος ήθελε να φάει την ημέρα αυτή, θα γεύοταν ψωμί με όξος, εις ανάμνηση του όξου που έδωσαν στον ΙΗΣΟΥ επί του Σταυρού (σήμερα αντί όξους... τσίπουρα!!!). Ταυτόχρονα, άρχιζε από το πρωί ο στολισμός του Επιταφίου, από νεαρές κοπέλες, οι οποίες θα προσκόμιζαν τα Ωραιότερα λουλούδια του κήπου τους και κάποιος νέος και γρήγορος (θυμάμαι το 1963 τον Γιάννη της Περικλήνας), θα πήγαινε πρωί-πρωί να φέρει τα ΙΤΣΙΑ από το Σινάνι, που μαζί με τα άλλα αγριολούλουδα έδιναν μοναδική ομορφιά και άρωμα στον Επιτάφιο, του οποίου η περιφορά γινόταν όπως και σήμερα, πλην όμως Γενική ήταν η ομολογία ότι, κατά την περιφορά γέμιζε ευωδιές η ατμόσφαιρα. Θες τα ωραία εγκώμια (τα οποία έψαλλαν σιγανά όλοι μαζί), θες η άνοιξη, θες η κατάνυξη, πάντως η ατμόσφαιρα ήταν κατανοητική.

Μεγάλο Σάββατο πρωί η Θεία Λειτουργία, που από το Ευαγγέλιο θα ακουγόταν το μήνυμα της Ανάστασης του Κυρίου και η ατμόσφαιρα άλλαζε σε εορταστική. Οι προετοιμασίες για τον εορτασμό της Ανάστασης και του Πάσχα, έφθναν στο αποκορύφωμά τους, τα αρνιά αποχαιρετούσαν με τα βελιάματα

Συνέχεια στην 8η σελ.

Κρυσταλλοπηγή (Σέλλιανη) Σουλίου Θεσπρωτίας

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

Όπως αναφέρει ο συγγραφέας του βιβλίου "Η Σέλλιανη χθες και σήμερα" Σταύρος Παπαμώκος οι παραδόσεις που έχουμε συλλέξει και προέρχονται από παλαιότερους κατοίκους του χωριού μας πληροφορούν ότι παλαιότερα το χωριό ήταν εγκαταστημένο στη θέση Κοντάτες. Εκεί λέγεται ενέσκυψε κάποια άγνωστη θανατηφόρος επιδημία η οποία τους αποδεκάτισε και τους υποχρέωσε να μετακινηθούν.

Το μόνο στοιχείο το οποίο αναφέρεται από την παράδοση είναι ότι κατά την χρονιά που μετακινήθηκε το χωριό και μαζί με αυτό κι η εκκλησία της προστάτιδός τους Αγ. Τριάδας στη θέση που βρίσκεται σήμερα συνέβη ένα θλιβερό γεγονός, πέθαναν στο χωριό σαράντα ανδρόγυνα. Γεγονός το οποίο τους συγκλόνησε και το ερμήνευσαν ότι η Αγ. Τριάδα δεν επιθυμούσε τη μετακίνησή της.

Για την ιστορική εμφάνιση της Σέλλιανης έχουμε δυο ιστορικά στοιχεία: α) Το 1361 υπογράφηκε το χρυσόβουλο Γ (5) από τον Συμεών Παλαιολόγο με το οποίο παραχωρούσε στον μεγάλο Κοντόσταυλο Ιωάννη Τσάφα Ούρσινο Δούκα πολλά χωριά της Ηπείρου, της Αιτωλοακαρνανίας και Λευκάδας με το δικαίωμα να επικρατεί, να νέμεται και να δεσπόζει. Μεταξύ των χωριών που αναγράφονται, συγκαταλέγεται και η Σέλλιανη κι αναφέρεται ως Σέλλιανη.

β) Ένα κειμήλιο μεγάλης ιστορικής και αρχαιολογικής αξίας είναι ο ευρισκόμενος μέχρι και σήμερα στην Εθνική Βιβλιοθήκη Αθηνών χειρόγραφος κώδικας του Ευαγγελίου του έτους 1674 μ.Χ. ο οποίος γράφτηκε από τον ιερέα Ευστράτιο από την Σέλλιανη γιος Διακόνου.

Η ιστορική παρουσία της Σέλλιανης δεν σταματάει το έτος 1674 και στον κώδικα του παπα-Στρατή,

αλλά συνεχίζεται και στις μέρες μας.

Από το 1674 μέχρι το 1943 που πυρπολήθηκε το χωριό μεσολάβησαν 269 χρόνια.

Σε αυτό το χρονικό διάστημα συνέβησαν σημαντικά γεγονότα που συγκλόνησαν συθέμελα την ανθρωπότητα και παρόλα αυτά το μικρό χωριό της Ηπείρου κατόρθωσε και άντεξε χάρη στην ηρωική στάση των κατοίκων του.

Οι σημερινοί Σελλιανίτες επιδίδονται σε πολλές δραστηριότητες καλύπτοντας όλους τους τομείς της ζωής, τα γράμματα και τις τέχνες και την καλλιέργεια της λαϊκής παράδοσης με προέχουσα την ανάπτυξη και ανάδειξη της ηπειρωτικής λαϊκής μουσικής παράδοσης.

Ανδρεοπούλου Βάσω

Πηγές: Βιβλίο "Η ΣΕΛΛΙΑΝΗ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ" του Σταύρου Παπαμώκου

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ενοικιάζεται κατάστημα 74 τ.μ.
στα Μάρμαρα,
απέναντι από το Δημοτικό Σχολείο.
Πληροφορίες: Έφη Αγγελοπούλου
Τηλ. Επικοινωνίας: 6976208528

Φαλαγκάρης Δημήτριος

Φωτογράφος

Κινητό: 6973965111

Email: dfalagaris@hotmail.com

f Dimitris Falagaris

Χαριστοποίηση Παραδοσιακά Προϊόντα

ΑΓΑΘΟΕΔΕΣΜΑΤΑ

Σπερχειάδα Φθιώτιδας
τηλ. 22360 45192 - 6981737511

Χυλοπίτες Τραχανάς

Χαριστοποίηση Παραδοσιακά Προϊόντα

δητικά κουταλιού

agathoedesmata@hotmail.com

Δίλοφο το «μπαλκόνι» της Φθιώτιδας

48

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

✓ Εν όψει των εορτών του Πάσχα και της Πρωτομαγιάς ο Κοινοτάρχης μας φρόντισε και καθάρισε τους δρόμους και στα δυο χωριά μας, Δίλοφο και Αγ. Σώστη.

✓ Με την έναρξη της Μ. Εβδομάδας άρχισαν να καταφτάνουν συγχωριανοί μας που είχαν προγραμματίσει να περάσουν τις γιορτές στο Δίλοφο.

✓ Σε αυτό συνετέλεσε και το γεγονός ότι βάσει του προγράμματος που εκπόνησε η Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδας ο Αρχιμανδρίτης π. Δαυίδ λειτουργούσε στην εκκλησία μας καθημερινά.

✓ Έτσι η εβδομάδα των Παθών κυλούσε κατά το τελετουργικό και τα παλιά μας έθιμα και την Μ. Παρασκευή έγινε κανονικά η ακολουθία και περιφορά του Επιταφίου.

✓ Η λειτουργία της Ανάστασης, η οποία -μετά από πολλά χρόνια- τελέστηκε την καθιερωμένη ώρα σε κατανυκτική ατμόσφαιρα και χωρίς περαιτέρω θορυβώδεις εκδηλώσεις, όπως άλλες φορές.

✓ Την Κυριακή του Πάσχα που συνέπεσε με την Πρωτομαγιά, ο μέχρι τότε άστατος καιρός προσαρμόστηκε στις απαιτήσεις της διπλής γιορτής και επέτρεψε να ετοιμασθεί ο οβελίας υπό τους ήχους δημοτικών τραγουδιών στις αυλές των σπιτιών μας (απ' όπου οι άνθρωποι των πόλεων ακούσαμε και «κουμπώσαμε» τον κούκο).

✓ Ο καλός μας Κοινοτάρχης Γιάννης Καρπούζης είχε προνοήσει να καθάρσει τον δρόμο προς τον Άγιο Γεώργιο, όπου θα λειτουργούσε ο (συνταξιούχος ήδη) παπα-Γιάννης από τον Άγιο Σώστη.

✓ Ανήμερα της εορτής και επειδή ο καιρός επιδεινώθηκε με βροχές και ομίχλη, ο Κοινοτάρχης πρωί – πρωί ενήργησε αυτοψία και διαπίστωσε ότι ο δρόμος δεν ήταν προσβάσιμος στα μικρά επιβατικά οχήματα και ως εκ τούτου η λειτουργία μεταωθήκε.

Ο ανακαινισμένος Αη-Γιώργης

Ό,τι συνέβη το τρίμηνο που πέρασε

✓ Ωστόσο από νοσταλγία και επειδή είχαμε πληροφορηθεί ότι το εορτάζον εξωκκλήσι είχε ανακαινισθεί, μεταβήκαμε εκεί με την Λίτσα Τσάκωνα, τον εορτάζοντα Γιώργο Φιλιπούση (σύζυγο της Δέσποινας Αρβανίτη) και την σύζυγό μου, όπου είδαμε πράγματι ένα διαφορετικό εκκλησάκι.

Με σεβασμό στην παράδοση έγιναν οι απαραίτητες επισκευές μέσα και έξω από την εκκλησία (τοίχος, στέγη, δάπεδο, βαψίματα, προαύλιο, διάδρομος εισόδου, ακόμη και διακοσμητικά φωτιστικά ηλιακής ενέργειας τοποθετήθηκαν), όπως δείχνουν και σχετικές φωτογραφίες που δημοσιεύουμε. Κατ' ευτυχή σύμπτωση την ώρα που προσκυνήματός μας ήλθε εκεί και ο άνθρωπος που καθ' ομολογίαν του επιμελήθηκε και ανακαίνισε με προσωπική εργασία και δαπάνες του το Ναό και τον προαύλιο χώρο. Πρόκειται για τον αλβανικής καταγωγής τεχνίτη Κώστα (δεν συγκράτησα άλλα στοιχεία του) που διαμένει στον Άγιο Σώστη στο σπίτι του μακαριστού παπα-Ανδρέα Πυρρωστή.

Τον ευχαριστήσαμε για την προσφορά του και του ευχρήκαμε να έχει την βοήθεια του Αγίου Γεωργίου.

✓ Στις 9 Μαΐου έγινε κατά τα καθιερωμένα η γιορτή του Αγίου Νικολάου προστάτη και πολιούχου του χωριού μας.

Ο συγχωριανός μας παπα-Θανάσης, πιστός στις αρχές του και το καθήκον, οργάνωσε για μια ακόμη φορά προσκυνηματική εκδρομή στην εκκλησία μας με δυο λεωφορεία πλήρη λαμίων από το ποίμνιό του και φίλων του χωριού μας και λειτούργησε σε πανηγυρική και εξόχως συγκινητική ατμόσφαιρα.

Εντυπωσιάσε με την ψαλμωδία του ο γιος του παπα-Θανάση, Γιάννης, συνδυάζοντας την απaráμιλλη φωνή του με την βυζαντινή μουσική, της οποίας είναι γνώστης. Από την γιορτή αυτή δεν έλειψαν ο Κοινοτάρχης μας και οι περισσότεροι Αγιοσωσιανοί που κάθε χρονιά ανεβαίνουν στην εορτή του Αγίου μας.

✓ Στις 20 Μαΐου γιορτάστηκε επίσης με ευλάβεια ο Άγιος Νικόλαος πολιούχος του Αγίου Σώστη.

Συμμετείχε ως συνήθως σύσσωμο το χωριό και λοιποί προσκυνητές από το Δίλοφο και την γύρω περιοχή του Δήμου μας. Μετά την λειτουργία οι παρευρισκόμενοι συγκεντρώθηκαν στο Δημοτικό κατάστημα για να αλληλοευχηθούν επ' ευκαιρία της πανηγυρης, η διάρκεια της οποίας όμως ήταν σύντομη λόγω θλιβερού συμβάντος.

✓ Δυστυχώς την ημέρα αυτή διάλεξε ο καλός μας παιδικός φίλος Γιώργος Ηλία Κολοβός να «φύγει» για τους ουρανοί.

Λίγες ώρες μετά την πανηγυρική θεία λειτουργία τελέστηκε η κηδεία του Γιώργου στην οποία παραβρέθηκε όλο το χωριό, καθώς και άλλοι συγγενείς και φίλοι. Η ημερομηνία που τα δυο γεγονότα συνέπεσαν κατά την άποψή μου δεν είναι απλώς σύμπτωση.

Είναι από σημάδι ότι ο εορτάζων Άγιος πήρε μαζί του τον Γιώργο για να τον οδηγήσει γρηγορότερα στην Κοινωνία των Αγγέλων, όπου δικαιοματικά θα βρίσκεται στην αιωνιότητα.

[Ο Γιώργος τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας και ήταν συμμαθητής του αδελφού μου Κώστα.

Είχαν και οι δυο παράλληλα βιώματα (αφού στερήθηκαν τους νέους καθ' ηλικίαν πατεράδες τους κατά τρόπο τραγικό), οπότε η καθημερινή παρέα τους συνετέλεσε στο να γίνουν επιστήθιοι φίλοι.

Η φιλία τους αυτή σφυρηλατήθηκε περαιτέρω, όπως και με εμένα στο Γυμνάσιο Σπερχειάδας, όταν συγκατοικούσαμε επί δυο χρόνια στο σπίτι του μακαριστού παπα-Αντώνη Κατσούνη.

Εκτοτε διατηρώ άριστες αναμνήσεις από το λεπτό χιούμορ, το ήθος του γενικά και το φιλότιμο του Γιώργου που έφθανε ακόμη και στο σημείο να μοιράζεται μαζί μας και τα τρόφιμα που του έστελνε η αξέχαστη μάνα του.

Η μεγαλοψυχία του επίσης και η αξιοπρέπεία του δεν είχε όρια:

Ένα βαρύ χιονισμένο βράδυ με μια στιγμιαία απροσεξία μου προκάλεσα σοβαρό τραυματισμό στο Γιώργο (εκτεταμένα εγκαύματα), που παρ' ολίγον να του στοιχίσει και την αρτιμελεία του.

Πέραν της πολύμηνης και επώδυνης νοσηλείας του (στερήθηκε σχεδόν και της στοιχειώδους φαρμακευτικής αγωγής) κινδύνεψε να χάσει και την σχολική χρονιά.

Τα πιο πάνω τα αναφέρω γιατί ο Γιώργος τόσο κατά την στιγμή του συμβάντος, όσο και μεταγενέστερα δεν μου εξέφρασε το παράπονό του και δεν μου καταλόγισε καμία ευθύνη, όταν δε αργότερα (έχοντας βάρος στην συνείδησή μου) του το υπενθύμιζα, το προσπερνούσε με το συνηθισμένο χαμόγελό του.

Οι οικονομικές συνθήκες τον υποχρέωσαν να μετακομίσει στην Αθήνα, όπου

και σταδιοδρόμησε ως συνεπής υπάλληλος των Αστικών Συγκοινωνιών].

Συλλυπούμαι την οικογένειά του και διαβεβαιώνω τον Γιώργο ότι οι ευχές μας θα τον συνοδεύουν πάντα.

Ας είναι η μνήμη του αιώνια.

✓ Τις τελευταίες μέρες του Μαΐου έφυγε και η συγχωριανή μας Ευαγγελία Κων. Αρβανίτη (χήρα Ευάγγελου Αλτάνη).

Άφησε την τελευταία της πνοή στην Λαμία, όπου διέμενε μόνιμα και ετάφη στην Καστανιά Υπάτης δίπλα στον αειμνηστο σύζυγό της Βαγγέλη Αλτάνη.

Θα την θυμόμαστε όπως ήταν στα παιδικά της χρόνια στο χωριό:

Όμορφη, γεμάτη ζωντάνια και πάντα αισιόδοξη και ευχάριστη στις παρέες με τα ατελείωτα τραγουδία και αστεία της.

Τα προσόντα αυτά τα διατήρησε και στην μετέπειτα καλή και ευτυχισμένη ζωή που πέρασε με τον Βαγγέλη και τα παιδιά της. Καλό της δρόμο.

✓ Το εκκλησάκι του Αϊ-Λιά του χωριού μας ανακαινίσθηκε εκ βάθρων και περιμένει τους προσκυνητές στην γιορτή του και κατά την θερινή περίοδο.

Αναμφίβολα είναι ένα ακόμη πετυχημένο έργο της Εκκλησιαστικής Επιτροπής με πρωτεργάτη τον Γιάννη Οικονόμου, ο οποίος (χωρίς υπερβολή) πρόσφερε αρκετή προσωπική εργασία και όχι μόνον.

Κάθε χρόνο όμως την περίοδο αυτή συζητούμε για την κακή κατάσταση του οδικού δικτύου που οδηγεί στον Αϊ-Λιά.

Πιο συγκεκριμένα πρόκειται για το συμπαγές και βραχώδες στήθωμα που εξέχει σε κάποιο σημείο του οδοστρώματος, λίγο πιο πάνω από την διασταύρωση προς Άνω Καλλιθέα που παρά την μικρή επιφάνειά του είναι ο επιφύλακτος των επιβατικών αυτοκινήτων. Κάθε χρόνο γίνεται καθαρισμός του δρόμου και των πρανών, παρόλα αυτά όμως το πρόβλημα εκεί παραμένει.

Ευελπιστώ ότι κατά την προσεχή βελτίωση του εν λόγω δρόμου, ο Κοινοτάρχης μας και ο Δήμος θα μεριμνήσουν για την οριστική πλέον αποκατάσταση της βατότητας και στο αναφερόμενο σημείο του.

✓ Κλείνω με ένα ευχάριστο γεγονός:

Την Κυριακή 12 Ιουνίου 2016 έγινε ο γάμος του Βασίλη Κων. Γκούφα (εγγονού του Ηλία και της Φωτίκας Παπαδημητρίου) με την εκλεκτή της καρδιάς του Ελένη Μπασιούκα.

Το μυστήριο έγινε στην εκκλησία του Αγίου Ανδρέα Λαμπρινής Αθηνών.

Επακολούθησε τρικούβερο γλέντι (με ιδιαίτερα Ναξιώτικα χαρακτηριστικά) στο κέντρο "Αφροδίτη" Πάρνηθας.

Ευχόμαστε μακροήμερευση με υγεία, καλούς απογόνους και κάθε ευτυχία.

Καλή αντάμωση στα χωριά μας

Δημήτρης Ταξ. Αρβανίτης

Δίλοφο το «μπαλκόνι» της Φθιώτιδας

Ξενόγλωσσα τοπωνύμια του Δήμου Μακρακώμης

Γράφει ο Βασίλης Κανέλλος, Συντ/χος Δάσκαλος

Στη γλώσσα μας καταγωνιάστηκαν ένα σωρό ξένες λέξεις, παρμένες απ' αυτούς που κατά καιρούς ήρθαν στον τόπο μας σαν κατακτητές ή πλιατσικολόγοι. Στον ελλαδικό χώρο, από τον 8ο μέχρι και τον 20ό αιώνα, είχαμε διαδοχικές πληθυσμιακές εποικίσεις ξένων λαών, κατάλοιπα των οποίων είναι το πλήθος των τοπωνυμίων και λέξεων της καθημερινής ζωής που συναντώνται μέχρι και σήμερα. Αρνητικά και θλιβερά λείψανα, μια άχαρη κι απολιθωμένη αλήθεια.

Εξάιρεση ίσως αποτελούν οι βλάχοι-νομάδες κτηνοτρόφοι-οι οποίοι εγκαταστάθηκαν σε όλες σχεδόν τις ορεινές περιοχές της χώρας και οι οποίοι σιγά σιγά αφομοιώθηκαν με τους ντόπιους πληθυσμούς. Η βλάχικη γλώσσα (λατινογενούς προέλευσης και ως επί το πλείστον προφορική) άφησε κι αυτή τα ίχνη της στη ντοπιολαλιά.

Η «τοπωνυμιολογία» είναι ένας πολύ ιδιαίτερος, σημαντικός και δύσκολος επιστημονικός τομέας. Η ερμηνεία ενός τοπωνυμίου απαιτεί γνώσεις ιστορίας, αρχαιολογίας, εθνολογίας, λαογραφίας, γλωσσολογίας, αλλά και τοπογραφίας.

Στηριζόμενοι στην υπάρχουσα βιβλιογραφία και στην τοπική παράδοση θα προσπαθήσουμε, ως ερασιτέχνες ερευνητές, να προσθέσουμε ένα λιθαράκι στην τοπική ιστορία, προσεγγίζοντας ερμηνευτικά τα τοπωνύμια της περιοχής μας. Ιδιαίτερα θα ψηλαφίσουμε τα τοπωνύμια εκείνα που θεωρήθηκαν ξενόφερτα και που όλα σχεδόν αντικαταστάθηκαν.

Αναφερόμαστε σε αυτά που φέρουν την

κατάληξη -οβο και -ιανη και αποτελούν την πλειοψηφία της κατηγορίας αυτής.

Τοπωνύμια χωριών με κατάληξη -οβο

Κατ' αρχήν το πρώτο ερώτημα-γρίφος είναι η κατάληξη -οβα και -οβο. Είναι σλαβική, όπως θεωρείται από πολλούς, ή όχι; Από αναφορά του Πλούταρχου (Βίο Παράλληλοι) μαθαίνουμε ότι η λέξη «οβα» σημαίνει στα ρωμαϊκά πρόβατο. Σε συνδυασμό μάλιστα με την ύπαρξη αρχαίων τοπωνυμίων στη Σαρδηνία, σε περιοχές ορεινές και κτηνοτροφικές, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η λέξη έχει ρωμαϊκή προέλευση και χρησιμοποιήθηκε ενδεχομένως από τους λατινόφωνους βλάχους. Άρα με βάση τα προαναφερθέντα η λέξη όβα και όβο δηλώνει προφανώς τον ορεινό και κτηνοτροφικό οικισμό. Εάν τελικά ένα τοπωνύμιο με κατάληξη -οβα ή -οβο έχει βλάχικη ή σλάβικη προέλευση το διαπιστώνουμε από το γλωσσικό θέμα του.

Εάν η ρίζα του θέματος είναι βλάχικη ή αλβανική τότε έχει δοθεί από τους βλάχους, διότι οι βλάχοι στη συντριπτική τους πλειοψηφία, και ειδικά οι αρβανιτόβλαχοι, γνώριζαν και την αλβανική γλώσσα. Εάν η ρίζα του θέματος είναι σλαβική και ταυτόχρονα το ίδιο τοπωνύμιο συναντάται και σε άλλες βαλκανικές χώρες, τότε αυτό δόθηκε από τους Σλάβους. Τα τοπωνύμια με την κατάληξη -οβα και -οβο υπολογίζεται ότι αποτελούν το 10 με 15% περίπου των ξενόγλωσσων τοπωνυμίων του ελλαδικού χώρου. Στην επικράτεια του δήμου Μακρακώμης έχουμε δύο τέτοια τοπωνύμια.

Μούζντροβο

Είναι το Περιβόλι Σπερχειάδας. Ήταν βλαχοχώρι, καθώς βρισκόταν μέσα στο συμπαγή πυρήνα των βλαχοχωριών της Υπάτης. Πιθανότατα προέρχεται από τις αλβανικές λέξεις: muz=σούρουπο, σκοτάδι, dru= δέντρο, ξύλο και -οβο, και σημαίνει σκιερή, δασώδης, κτηνοτροφική περιοχή. Πράγματι το χωριό βρίσκεται στο βάθος ενός παραποτάμιου δασώδους αυχένα όπου λόγω των γύρω ορεινών όγκων ο ήλιος ανατέλει αργά και το απόγευμα δύει γρήγορα. Τέτοιο τοπωνύμιο δεν έχει εντοπιστεί στο βαλκανικό χώρο. Στη ντοπιολαλιά το συναντάμε και ως Μούστροβο και Μούστροβο. Μετονομάστηκε το 1927.

Κούρνοβο

Είναι το Τρίλοφο. Εάν η αρχική του ονομασία ήταν Κόρνοβο, πιθανόν να προέρχεται από τη βλάχικη λέξη κόρνο=κρανιά και -οβο. Σημαίνει κτηνοτροφική περιοχή όπου φυτρώνουν τα φυτά κρανιές. Τέτοιο τοπωνύμιο επίσης δεν συναντάται πουθενά στα Βαλκάνια. Μετονομάστηκε το 1957.

Τοπωνύμια χωριών με κατάληξη -ιανη

Αρχάνι: Υπάρχει η εκδοχή ότι το όνομα φέρει την προέλευση από το χωριό Αρχάνες της Κρήτης. (Δ. Φλώρος, Φθιώτις, 5, 1959, 42).

Γόριανη: (Περιοχή μεταξύ Σπερχειάδας και Άνω Καλλιθέας, όπου στο παρελθόν υπήρχε χωριό, το οποίο ερήμωσε μετά τον Εμφύλιο). Προέρχεται από το σλαβικό το-

πωνύμιο Gorjane που σημαίνει τόπος βουνίσιος ή δασώδης. Στα σέρβικα υπάρχει η αντίστοιχη λέξη Gorjani και στα κροατικά Gorjan. (Χαρ. Συμεωνίδης 2010, τ. 1ος, σελ. 441).

Κουτσούφλιανη: (Οικισμός του Γαρδικίου). Κατά μία εκδοχή είναι ρουμανικής προέλευσης και σημαίνει τόπος με κοτούφια. (Χαρ. Συμεωνίδης, 2010, τ. 1ος, σελ. 764). Κατά άλλη εκδοχή είναι βυζαντινής προέλευσης και μετασχηματίστηκε στη βλάχικη διάλεκτο. Υπάρχει τούρκικη λέξη «κουτσούκ», που σημαίνει μικρός, λίγος. (Γ. Σάρρος-Α. Στρατής, Ιστορία της Κουτσούφλιανης - Καλαμπάκας, 2007, σελ. 11). Κατά την προσωπική μου άποψη η πιθανότερη εκδοχή είναι η εξής: Στα αρβανίτικα υπάρχει η λέξη φλάη, που σημαίνει ελαφρύς ύπνος, ύπνος στα πεταχτά. Ίσως λοιπόν να επικράτησε το όνομα Κουτσούφλιανη (μια νύχτα ύπνο, μια νύχτα στάση, λίγες ώρες ξεκούρασης) όταν πριν πολλά χρόνια οι τσελιγκάδες που ανεβοκατέβαιναν με τα κοπάδια τους από και προς τα βουνά του Γουλινά και της Οξιμάς να έκαναν εκεί μια ολιγόωρη στάση ξεκούρασης. (Α. Στρατής, Λαογραφία της Κουτσούφλιανης, 2001, σελ. 14).

Μπρούφλιανη: (Δίλοφο)

Φέρεται να είναι σλάβικης προέλευσης και συγκεκριμένα βουλγαρικής διαλέκτου, με δύο ερμηνείες: **Τόπος με κισσούς, ή τόπος με ξύλινη γέφυρα.** (Χαρ. Συμεωνίδης, 2010, τ. 1ος, σελ. 1005).

ΜΙΛΑΜΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Στον καθημερινό λόγο ακόμη και σήμερα, παρά τις όποιες επιρροές που έχει δεχθεί η γλώσσα μας, χρησιμοποιούμε αυτούσιες εκφράσεις προερχόμενες από την αρχαία ελληνική. Αυτές αποτελούν και την απόδειξη ότι η γλώσσα είναι το μοναδικό πολιτισμικό κληροδότημα, το οποίο παραμένει ανεπηρέαστο από το χρόνο. Είναι λοιπόν χρήσιμο να θυμηθούμε από πού προέρχονται και από ποιους ελέχθησαν για πρώτη φορά.

-Αιδώς Αργείοι: Το λέμε όταν θέλουμε να καταδείξουμε αισθήματα ντροπής αναφερόμενοι σε κάποιον άλλον. Ειπώθηκε από το Στέντορα (σε έντονο ύφος) προς τους Αργείους κατά τη διάρκεια του Τρωϊκού πολέμου, με σκοπό να τους ανυψώσει το ηθικό όταν ο Αχιλλέας αποχώρησε από τη μάχη.

-Αντίπαλον δέος: Το λέμε όταν αναφερόμαστε σε ισχυρό αντίπαλο. (Θουκυδίδης - Γ11).

-Από μηχανής θεός: Μη αναμενόμενη βοήθεια, λύση, συνδρομή σε κάποιο πρόβλημα ή δύσκολη κατάσταση. Προέρχεται από θεατρικό τέχνασμα στην αρχαία Ελλάδα που χρησιμοποιούσαν οι τραγικοί ποιητές όταν ήθελαν να δώσουν διέξοδο στην πλοκή του έργου και εμφάνιζαν ένα θεό σε εναέρια κατασκευή (γερανός).

-Αρχή άνδρα δείκνυσι: Όταν οι πράξεις, τα έργα χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο στον οποίο αναφερόμαστε. (Βίος ο Πριηνεύς, Σοφοκλής Αντιγόνη).

-Ασκοί του Αιόλου: Σε περιπτώσεις επικείμενων δεινών ή καταστροφών. Ο Αίολος έδωσε στον Οδυσσέα ένα ασκό, ο

ο οποίος περιείχε ανέμους. Όταν λοιπόν οι σύντροφοι του Οδυσσέα άνοιξαν τον ασκό, απελευθερώθηκαν οι άνεμοι και παρέσυραν το πλοίο στο νησί των Λαιστρυγόνων.

-Αχιλλεύς πτέρνα: Αδύνατο σημείο. Η φράση προέρχεται από το μύθο του Αχιλλέα, σύμφωνα με τον οποίο όταν η μητέρα του τον βύθιζε στο αθάνατο νερό, τον κρατούσε από τη φτέρνα, και παρέμεινε θνητός στο σημείο αυτό.

-Βίος αβίωτος: Ζωή ανυπόφορη. (Χίλων ο Λακεδαιμόνιος).

-Γαία πυρί μειχθήτω: Σε περιπτώσεις καταστροφής, όταν θέλουμε να δώσουμε έμφραση.

-Γη και ύδωρ: Υποδηλώνει περιπτώσεις υποταγής, πλήρους υποχώρησης, παράδοσης άνευ όρων. Η φράση προέρχεται από τον Ηρόδοτο, σύμφωνα με τον οποίο οι Πέρσες απεσταλμένοι ζήτησαν από τους Σπαρτιάτες γη και ύδωρ σε ένδειξη υποταγής. (Ηροδότου Ιστορία V 17-18).

-Γόρδιος δεσμός: Αναφέρεται σε περιπτώσεις δύσκολων ή άλυτων προβλημάτων. Η φράση λέγεται σε περιπτώσεις δύσκολων καταστάσεων, όπως με το Μέγα Αλέξανδρο και το «γόρδιο δεσμό», τον οποίο σύμφωνα με το χρησμό όποιος τον έλυγε θα γινόταν κυρίαρχος της Ασίας.

-Δαμόκλειος σπάθη: Απειλητικές καταστάσεις. Η φράση προέρχεται από επεισόδιο με τον τύραννο των Συρακουσών Διονύσιο και έναν αυλικό τον Δαμοκλή τον οποίο για να του δείξει πόσο επικίνδυνο ήταν το αξίωμα του τυράννου, τον έβαλε να καθίσει στο θρόνο, ενώ από πάνω του κρεμόταν ξίφος σε μια τριχά αλόγου.

-Δρακόντεια μέτρα: Αναφέρεται σε περιπτώσεις λήψης αυστηρών - σκληρών μέτρων. Η φράση προέρχεται από το Δράκοντα (7ος αιώνας π.Χ.), αρχαίο νομοθέτη των Αθηνών, ο οποίος ήταν γνωστός για τους αυστηρούς και σκληρούς νόμους που επέβαλε.

-Έπεα πτερόεντα: Αερολογίες, αβάσιμα επιχειρήματα. Ομηρική έκφραση βασισμένη στην αντίληψη ότι τα λόγια όταν εκστομίζονται τα παίρνει ο αέρας. (Ομήρου Ιλιάδα Α 201).

-Επί ξυρού ακμής: Στην κόψη του ξυραφιού, σε πολύ κρίσιμη κατάσταση, σε κρίσιμο σημείο. Ομηρική φράση η οποία ειπώθηκε από το Νέστορα στο Διομήδη στην προσπάθειά του να τον παροτρύνει για συμμετοχή στον πόλεμο εναντίον των Τρώων. (Ομήρου Ιλιάδα Κ 173).

-Εκατόμβη: Θυσία με πολλά θύματα, μεγάλη απώλεια. Στην αρχαία Ελλάδα εκατόμβη ονόμαζαν τη θυσία στους θεούς με προσφορά από 100 βόδια. (Ομήρου Ιλιάδα Α 65).

-Ες αύριον τα σπουδαία: Αναβολή, αργότερα θα ασχοληθούμε με τα σοβαρά ζητήματα ή θέματα.

Τη φράση είπε ο Θηβαίος Αρχίας, όταν έλαβε το γράμμα που τον προειδοποιούσε ότι κινδυνεύει από τον Πελοπίδα. (Πλούταρχου Πελοπ. 10).

-Η ταν ή επί τας: Η θα τη φέρεις νικητής (την ασπίδα) ή θα σε φέρουν επάνω της νεκρό, δηλαδή ή θα επιτύχουμε, ή θα αποτύχουμε. Τη φράση την έλεγαν οι Σπαρτιάτισσες μητέρες στα παιδιά τους, όταν τους έδιναν την ασπίδα για τον πό-

λεμο. (Πλούταρχου Λακεδαιμ. Αποφθ. 16).

-Ήξεις αφήξεις: Λέγεται όταν κάποιος αλλάζει συνεχώς γνώμη. Η φράση προέρχεται από το χρησμό του μαντείου των Δελφών «ήξεις αφήξεις ου θνήξεις εν πολέμω». Η θέση του κόμματος πριν ή μετά το αρνητικό μόριο ου, καθορίζει και τη σημασία του χρησμού.

-Ιστός της Πηνελόπης: Λέγεται για έργο που δεν τελειώνει. Η φράση είναι από την Οδύσσεια όπου η Πηνελόπη ύφανε ένα ύφασμα την ημέρα και το ξήλωνε την νύχτα, θέλοντας να ξεγελάσει τους μνηστήρες μέχρι να γυρίσει ο Οδυσσέας από την Τροία. (Ομήρου Οδύσσεια Τ 149).

-Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα: Λέγεται για όσους υπερηφανεύονται και καυχώνται για ανεπιβεβαίωτα κατορθώματα και καλούνται να αποδείξουν ότι λένε την αλήθεια. Η φράση προέρχεται από μύθο του Αισώπου, σύμφωνα με τον οποίο κάποιος ισχυριζόταν ότι κάποτε στη Ρόδο έκανε ένα πολύ μεγάλο άλμα και του ζήτησαν να το επαναλάβει.

-Κέρβερος: Σκληρός, ανυποχώρητος. Προέρχεται από το ομώνυμο τέρας που φύλαγε τον Άδη και δεν επέτρεπε την είσοδο.

-Κέρας Αμαλθείας: Παραπέμπει σε πλούτο, αφθονία υλικών αγαθών. Η φράση προέρχεται από περιστατικό όπου η Αμάλθεια έτρεφε το μικρό Δία με κέρατο κατσίκας γεμάτο γάλα και μέλι.

**Αντώνης Βλαχαντώνης
Αναδημοσίευση απ' την εφημ.
"Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ"**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 21 Ιουνίου 2016 έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών η **Μαρία Θανοπούλου**, το γένος Μίλτου Καρπούζη, σε ηλικία 93 ετών. Η ταφή της έγινε στις 23 Ιουνίου 2016 στο Κοιμητήριο Χαλανδρίου.

Στην αγαπημένη της κόρη Κική, στα εγγόνια και δι-σέγγονά της εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Όσοι **Διλοφιώτες** ή **Αγιοσωστιανοί** επιθυμούν να δημοσιευθεί στην εφημερίδα μας κάποιο κοινωνικό γεγονός (π.χ. γάμος, γέννηση, θάνατος, επιτυχία σε ΑΕΙ - ΤΕΙ κ.λπ.) μπορούν να επικοινωνήσουν στην παρακάτω διεύθυνση:

**Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες Καρπούζη Αριστέα & Υιού Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιον Τ.Κ. 13121
τηλ. - fax: 210-2619003 & 210-2619696 e-mail: karpouzi@otenet.gr**

Οι σελίδες του Διλόφου-Αγίου Σώστη είναι δωρεάν-προσφορά **στη μνήμη του συζύγου και πατέρα μας Γιάννη Καρπούζη καθώς και των αδελφών του Μίλτου και Άγγελου Καρπούζη.** Επομένως οι συγχωριανοί δεν πληρώνουν συνδρομή.
Οικογένεια Αριστέας Καρπούζη

Εκεί ψηλά στην...

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ

ΤΟ ΠΡΙΣΤΗΡΙΟ

Από τις αρχές της δεκαετίας του '60 και για μια δεκαπενταετία περίπου σημαντικό ρόλο στην οικονομική και κοινωνική ζωή, αλλά και γενικότερα στην όλη κατάσταση του χωριού μας διαδραμάτισε η εγκατάσταση και λειτουργία του Ξυλουργικού εργοστασίου στον Πόρο. Το γνωστό «πριστήριο».

Αναμφισβήτητα αποτελεί μέρος της ιστορίας του χωριού μας. Σχεδόν όλοι οι μετέχοντες τότε στην «παραγωγή» της ιστορίας έχουν εγκαταλείψει τα εγκώμια, αφήνοντας στους επόμενους μνήμες, καθώς και παραδείγματα, τόσο προς μίμηση, όσο και προς αποφυγήν.

Την εποχή που αναφερόμαστε ήμουν μικρό παιδί. Η διεργασία της αγοράς και εγκατάστασης ξεκίνησε όταν ήμουν στην πρώτη Δημοτικού και ο παροπλισμός και εγκατάλειψη όταν ήμουν τελειόφοιτος Γυμνασίου.

Θα προσπαθήσω μέσα από προσωπικές μνήμες, αλλά και από διηγήσεις των τότε συνταίρων να «ξεδιπλώσω» την Ιστορία του Πριστηρίου. Σίγουρα θα υπάρχουν γεγονότα, τα οποία δεν θα αναφερθούν, διότι απλώς δεν είμαι γνώστης. Για τον λόγο αυτό, αν κάποιος από τους συγχωριανούς μας γνωρίζει κάτι περισσότερο, παρακαλείται να συμβάλλει και αυτός στην πληρέστερη και ακριβέστερη εξιστόρηση.

Ο συνεταιρισμός με την επωνυμία «Ελεύθερος Δασικός Συνεταιρισμός Κολοκυθιάς» προϋπήρχε. Τα μέσα που διέθεταν οι συνταίριοι για την κοπή και επεξεργασία της Ξυλείας ήταν πρωτόγονα. Τσεκούρια (λιάτες), πριόνες (κόφτρες), καθώς και τις «αμπάρες». Τα δύο πρώτα εργαλεία όλοι τα γνωρίζουν (ακόμη και οι πολύ νέοι), τις αμπάρες όμως πολύ λίγοι τις θυμούνται και ακόμη λιγότεροι γνωρίζουν τι ήταν. Η αμπάρα ήταν ένας χειροκίνητος καταρράκτης (πιο κάτω θα δούμε τι είναι ο μηχανοκίνητος καταρράκτης), δηλαδή ένα μεγάλο πριόνι στερεωμένο στο μέσον ενός ορθογωνίου πλαισίου (εξ ου και το όνομα αμπάρα), το οποίο είχε δύο λαβές. Με το εργαλείο αυτό μπορούσαν να σχίσουν μεγάλους κορμούς και να τους μετατρέψουν σε σανίδες και καδρόνια. Ο κορμός τοποθετούνταν σε ένα κριώμα (το κρεβάτι) και οι χειριστές της αμπάρας, ένας επάνω και ένας κάτω έσχιζαν τον κορμό. Η εργασία ήταν από τις πλέον δύσκολες, διότι απαιτούσε τέχνη και συντονισμό των δύο χειριστών, αλλά ταυτόχρονα δύναμη και κυρίως αντοχή (*).

Οι συνθήκες εργασίας, λοιπόν ήταν δύσκολες και η απόδοση μηδενική, οπότε απεφασίσθη η αγορά και εγκατάσταση ενός σύγχρονου, για τα δεδομένα της εποχής, Ξυλουργικού εργοστασίου. Ωραία η ιδέα (**), αλλά πώς υλοποιείται; Το εγχείρημα ήταν δύσκολο, κεφάλαιο για την επένδυση μηδέν, ο φόβος για το νέο και οι ασυμφωνίες τεράστιες, παρ' όλα ταύτα η απόφαση ελήφθη και ξεκίνησαν οι διεργασίες για την ανεύρεση χρηματοδότη. Κάποιοι Ξυλέμποροι που λυμάνονταν την περιοχή άρχισαν να πλαγιάζουν μερικούς συνταίρους να χρηματοδοτήσουν το έργο και να γίνουν και αυτοί συνταίροι. Ευτυχώς εκεί επικράτησαν η σύνεση και η αποφασιστικότητα μερικών και η λύση αυτή απερρίφθη. Οπότε με την προτροπή και της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Φθιώτιδος απευθύνθηκαν στην Αγροτική Τράπεζα, η οποία υποστήριζε τέτοιες πρωτοβουλίες, αλλά υπό όρους. (Κανείς ποτέ δεν δανείζει χωρίς εξασφάλιση. Για να κάνουμε και τους αναγκαίους συνειρμούς με την τωρινή κατάσταση). Το κατάστημα της τράπεζας στη Λαμία ζήτησε εγγυήσεις. Είπαμε ίδια κεφάλαια μηδέν, περιουσιακά στοιχεία ο συνεταιρισμός ανύπαρκτα, οπότε το αίτημα απερρίφθη. Απελπισία, τι κάνουμε;

Τότε έπεσε η ιδέα, οι βουλευτές και οι πολιτευτές της περιοχής «...καλά έρχονται και τάζουν τις παραμονές των εκλογών, τώρα τους χρειαζόμαστε...». Έτσι απεφασίσθη να εξουσιοδοτηθούν οι **Αθανάσιος Βάρσος** και **Γεώργιος Τζώρτσος** (μπακάλης) να κατέβουν στην Αθήνα και να αναζητήσουν τέτοιου είδους λύση.

Ο **Λύτρας (Δημήτριος Αγγελόπουλος)** τους ετοίμασε ένα γράμμα, που με τα λίγα γράμματα που ήξερε εξηγούσε την κατάσταση και τόνιζε την θέληση και αποφασιστικότητα όλων να εργασθούν. Ο πατέρας μου θυμόταν και επαναλάμβανε την τελευταία φράση «...δεν ζητιανεύουμε, θέλουμε να μας βοηθήσετε να δουλέψουμε». Με το γράμμα στην τσέπη πήγαν και βρήκαν τον **Ε. Καλαντζή**.

Συνέχεια στην 6η σελ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Μετά την επιτυχημένη εκδήλωση πέρσι το καλοκαίρι για τις «Νύφες του χωριού και την ιστορία τους», φέτος είπαμε να πάρουν τα ηνία οι «**Γαμπροί του χωριού**» και να γνωρίσουμε άλλα μέρη και έθιμα. Οπότε γαμπροί ενωθείτε!!!

✓ **Η γιορτή νεολαίας** φέτος θα 'ναι λίγο διαφορετική αφού τη διοργάνωσή της θα την αναλάβουν τα ίδια τα παιδιά με τη βοήθεια τη δικιά μας. Τέλεια θα περάσουμε!!!

✓ Μια **εκδρομή για τους νέους** να περπατήσουν τα παλιά μονοπάτια του χωριού.

✓ **Τυρί και γιαούρτι** θα μάθουμε να φτιάχνουμε στην πλατεία του χωριού.

✓ Το **πανηγύρι** μας στις **15 Αυγούστου** για ν' ανταμώσουμε, να χορέψουμε και να φύγουν οι σκοτούρες όλων...

Οι εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν μεταξύ 10-17 Αυγούστου και η ενημέρωση για τις ημερομηνίες θα γίνει στο χωριό.

ΤΑ ΠΕΡΑΣΑΜΕ... ΟΜΟΡΦΑ...

Στις 10 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η, προγραμματισμένη από το Σύλλογό μας, εκδρομή μετά από πάρα πολλά χρόνια σε μέρη εκτός της περιφέρειας του χωριού μας. Συγκεκριμένα επισκεφθήκαμε την ιστορική Δημητσάνα και τα Λαγκάδια Αρκαδίας. Ο Σύλλογος είχε μισθώσει ένα πούλμαν, ώστε η μετακίνηση να είναι δωρεάν για τους συμμετέχοντες.

Η συμμετοχή ήταν απροσδόκητα μεγάλη με αποτέλεσμα να μην μπορούν να συμμετάσχουν όλοι οι επι-

θιζόταν και με ξενάγηση, όταν περνούσαμε από γνωστά σημεία ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, φθάσαμε στην Δημητσάνα. Δυστυχώς δεν είχαμε σύμμαχο τον καιρό, διότι άρχισε να βρέχει. Παρ' όλα ταύτα μπορέσαμε να περιφερθούμε και να θαυμάσουμε τα αξιοθέατα. Επίσης, λόγω του ότι ήταν νωρίς την Άνοιξη τα διάφορα μουσεία δεν ήταν ανοιχτά. Όλα αυτά όμως πέρασαν σε δεύτερη μοίρα καθότι οι συγχωριανοί μας βρήκαν την ευκαιρία να συζητήσουν και να χαρούν μεταξύ τους, δεν ξεχνάμε

χόμενοι να είμαστε καλά για να επαναλάβουμε τέτοιου είδους εκδηλώσεις.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, τόσο για την ιδέα, όσο και για τον κόπο που διέθεσαν για την οργάνωση και πραγματοποίηση του όλου εγχειρήματος. Επίσης, ήθελα να επισημάνω τα ανάμεικτα συναισθήματα που δημιουργήθηκαν τόσο σε μένα, όσο και σε άλλους. Νοιώσαμε αφ' ενός χαρά που είδαμε άτομα που είχαμε καιρό

θυμούνται και πολλοί από τους συγχωριανούς μας να παραχωρήσουν τις θέσεις τους σε άλλους. Δυστυχώς αυτό συνέβη την τελευταία στιγμή με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η μίσθωση και δεύτερου πούλμαν, επιπλέον δεν πρέπει να ξεχνάμε και τα πενιχρά οικονομικά του Συλλόγου μας που δεν επέτρεπαν επιπλέον χρηματοδότηση.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα, ξεκινήσαμε το πρωί της Κυριακής από το Σταθμό Λαρίσης και μετά από μια ευχάριστη διαδρομή, όπου διαν-

ότι ένας από τους λόγους αυτών των εκδηλώσεων είναι αυτή η ευκαιρία.

Κατόπιν κατευθυνθήκαμε στα γραφικά Λαγκάδια, όπου μας περίμενε πλούσιο και καλό φαγητό σε προγραμματισμένη από πριν ταβέρνα. Μετά την σχετική χαλάρωση και τον περίπατο, πήραμε τον δρόμο της επιστροφής, όπου την ευχάριστη ατμόσφαιρα την ενίσχυσαν και τα τραγούδια των καλλίφωνων συγχωριανών μας(*).

Οπότε αισίως επιστρέψαμε ευ-

(χρόνια) να δούμε, αφ' ετέρου προβληματιστήκαμε γιατί να μην υπάρχει ανάλογο ενεργή συμμετοχή και στα τεκταινόμενα του Συλλόγου και του χωριού μας γενικότερα;

(*). Την στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, δυστυχώς πληροφορήθηκα την απώλεια ενός εκ των τραγουδιστών μας. Μας «εγκατέλειψε» ο Πατούλας (Απόστολος Τζιβελέκας), θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του και από τη θέση αυτή.

Δήμος Βάρσος

Αγαπητοί συγχωριανοί & συγχωριανές
μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας.

Συνδρομή μέλους 20€ Συνδρομή εφημερίδας 15€
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
4090101403195

στο όνομα: ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
(Ταμίας του Συλλόγου)

ή Τηλ. επικοινωνίας 210-6013435 Κιν. 6978745699

Επικοινωνία

με το Σύλλογο Κολοκυθιωτών

Όσοι επιθυμούν να συμμετέχουν στο φύλλο της εφημερίδας με κάποιο κείμενο ή κοινωνικό γεγονός (γάμοι, βαπτίσεις, επιτυχίες, κ.λ.π.) μπορούν να επικοινωνήσουν με την υπεύθυνη σύνταξης:

ΚΥΡΙΑΖΗ ΕΛΕΝΗ ΤΗΛ. 6977411714

Email: elkyrdon@gmail.com

Εκεί ψηλά στην...

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ

ΤΟ ΠΡΙΣΤΗΡΙΟ

Συνέχεια απ' την 5η σελ.

Ο Καλαντζής, γνωστός βουλευτής της περιοχής, είχε κάνει και ένα φεγγάρι υπουργός, ήταν συμπολεμιστής με τον πατέρα μου στο Αλβανικό και προσδοκούσαν να τους βοηθήσει. Μετά τις πρώτες φιλοφρονήσεις, όταν του εξήγησαν τον λόγο της επίσκεψης, άρχισε να τα μασάει και να τους λέει αστειευόμενος δήθεν «...καλά τόσες λίρες έριξαν οι Εγγλέζοι στο χωριό σας και έρχεστε για δανεικά...». Με τα πολλά επείσθη να μεσολαβήσει στον διοικητή της Αγροτικής Τράπεζας για να τους δεχθεί και να είναι ευνοϊκός ως προς το αίτημα. Μετά από ένα ολόκληρο πρωινό αναμονής στον προθάλαμο τους εδέχθη ο ίδιος ο διοικητής, στον οποίο παρέδωσαν και το γράμμα. Όταν διάβασε το γράμμα, η μόνη κουβέντα που τους είπε ήταν «...Σας πιστεύω, η Τράπεζα όμως δεν είναι δική μου, πρέπει κάτι να εγγυηθείτε...» και τους παρέπεμψε στους αρμοδίους. Την επομένη οι «τεχνοκράτες» ήταν προσιτοί και συζητήσιμοι, αλλά ήθελαν οπωσδήποτε εγγυήσεις και πρότειναν, αφού ο συνεταιρισμός δεν έχει ίδια περιουσία να εγγυηθούν οι συνεταιρείς ξεχωριστά από την προσωπική τους περιουσία. Τότε οι δύο εκπρόσωποι αντέδρασαν και είπαν, αναλαμβάνουμε την ευθύνη να πείσουμε τους υπολοίπους αρκεί στην εγγύηση να μην συμπεριλαμβάνονται τα σπίτια.

Τελικά η συμφωνία έκλεισε με την εγγύηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των συνεταιριών μέχρι τη διαφορά μεταξύ της αξίας αγοράς του εργοστασίου και της κατάστασης που θα βρίσκεται το εργοστάσιο σε περίπτωση αθετήσεως της συμφωνίας, τον ρητό όρο ότι εξαιρούνται οι κατοικίες και το επιτόκιο δανεισμού να είναι μηδαμινό, όπως άλλωστε προεβλέπετο από την γενική πολιτική της Τράπεζας προς τους συνεταιρισμούς. Οι όροι δεν ήταν καθόλου χαριστικοί. Εκείνο που τρόμαζε ήταν ο φόβος κατασχέσεως προσωπικών περιουσιακών στοιχείων.

Όταν οι εκπρόσωποι επέστρεψαν στο χωριό και γνωστοποίησαν τους όρους της συμφωνίας που έπρεπε να υπογραφεί, στην αρχή ξέσπασε θύελλα αντιδράσεων. Η κύρια αντίδραση ήταν από την πλευρά των συνεταιριών, οι οποίοι ήταν κτηνοτρόφοι. Το επιχείρημά τους ήταν «Εμάς μπορεί να έρθει η Τράπεζα ανά πάσα στιγμή και να μας πάρει τα κοπάδια μας, από τους άλλους τι να πάρει... τις ξελάστρες;». Μετά όμως από πολλές συζητήσεις και την συνειδητοποίηση ότι δεν υπήρχε και άλλη καλύτερη λύση, η συμφωνία υπεγράφη και προχώρησε η αγορά του εξοπλισμού.

Στα επόμενα φύλλα θα δούμε πως η δαμόκλεια σπάθη του φόβου των κατασχέσεων επέδρασε θετικά, τουλάχιστον στην αρχή, στην λειτουργία του πριστηρίου.

(*) Παρεμπιπτόντως, στα παλαιά εγχειρίδια, όπου αναφέρονταν η κατανάλωση θερμίδων, ανάλογα με τις αθλητικές ή εργασιακές δραστηριότητες, ένας ξυλοπριονιστής κατανάλωνε τις περισσότερες θερμίδες, ακόμη και από τους λατόμους που δούλευαν τη βαριά και το λοστόρι στα λατομεία. Οπότε οι νέοι, που φορούν τον θερμιδομετρητή και «κάνουν διάδρομο», ας το έχουν υπ' όψιν τους.

(**) Η ιδέα και η προσπάθεια για την εγκατάσταση ενός ξυλουργικού εργαστηρίου με κινητήρια δύναμη την υδατόπτωση («νεροπρίονο») προϋπήρξε. Αλλά επί αυτού, στο τέλος της ιστορίας μας.

(Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο)
Δήμος Βάρσος

Είμαι απογοητευμένη αρκετά

Είμαι απογοητευμένη αρκετά. Πέρασε άλλη μια Γενική Συνέλευση, μια εκδρομή και η νεολαία ήταν για ακόμη μια φορά απύσχα. Οι ηλικίες μεταξύ 25-40 απουσίαζαν πανηγυρικά. Πραγματικά δεν πιστεύω ότι δεν αγαπούν το χωριό αλλά πλέον δε μπορώ να σκεφτώ το λόγο που δεν παρευρίσκονται. Σίγουρα οι Κυριακές όλων είναι πολύτιμες αλλά δε μπορούμε να διαθέσουμε 1-2 μέρες τον χρόνο;

Αν δεν κάνουμε κάτι εμείς για το χωριό μας που το αγαπάμε και έχουμε καινούριες ιδέες και αρκετή διάθεση, ποιός θα το κάνει; Αλλά όταν δε μας αρέσουν κάποια πράγματα που γίνονται

στο χωριό κατηγορούμε τους μεγάλους και την στενομαλιά τους. Αν η νεολαία είναι παρούσα σύσσωμη με επιχειρήματα μπορούμε να καταφέρουμε πολλά.

Ανεβαίνουμε στο χωριό για λίγες μέρες το καλοκαίρι και θέλουμε εκδηλώσεις, αγώνες κ.α. Μα πώς θα διοργανωθούν όλα αυτά όταν τον υπόλοιπο καιρό είμαστε αδιάφοροι;

Είμαι όμως αισιόδοξη και πιστεύω με μια μικρή ώθηση κάτι θ' αλλάξει. Τι λέτε;

Συγγνώμη για το παραλήρημά μου αλλά ήμουν αρκετά στενωχωρημένη...

Έλενα Κυριαζή

4ο Ρουμελιώτικο Αντάμωμα

«Αρματολοί & Κλέφτες» Ήχοι και Αχοί του '21

Το Σάββατο 11 Ιουνίου, ώρα 8 μ.μ. πραγματοποιήθηκε στη Ναυταθλητική Μαρίνα Δήμου Καλλιθέας το **4ο Ρουμελιώτικο Αντάμωμα!** Μια μεγάλη εκδήλωση υπό την αιγίδα του Δήμου Καλλιθέας και με «οικοδομητές» τους οργανωτές: Αδελφότητα Αθανασίου Διάκου Φωκίδας, Αδελφότητα Κονιακίων Δωριδας, Ένωση Ρουμελιωτών Πετρούπολης, Εξωραϊστικός Πολιτιστικός Σύλλογος

Βουνιχωριτών, Πολιτιστικός και Λαογραφικός Όμιλος Γυναικών Καστριώτισσας Παρνασσίδας, Αδελφότητα Λευκαδιωτών Δωριδας, Σύλλογος Κολοκυθιωτών Φθιώτιδας, Σύλλογος Ρουμελιωτών Αγίου Δημητρίου, Σύλλογος Ρουμελιωτών Καλλιθέας, Σύλλογος Συκεωτών Δωριδας, Σύλλογος Απανταχού Νεοχωριτών Φθιώτιδας «η Οίτη», Δωρική Αδελφότητα, Ένωση Λαμιέων.

Περίπου 1.500 Ρουμελιώτες και φίλοι κατέκλυσαν τη Ναυταθλητική Μαρίνα του Δήμου Καλλιθέας και παρακολούθησαν τα χορευτικά, τα δρώμενα και τα τραγούδια που είχαν θέμα τους Κλεφταρματολούς

της Ρούμελης και στη συνέχεια της βραδιάς στήθηκε ο χορός για όλους τους παρευρισκόμενους έως αργά με τους αμιγώς παραδοσιακούς ήχους των: Γιώργου Κοτσίνη - κλαρίνο, Κόττορου Μανώλη - βιολί, Θωμά Κωνσταντίνου - λαούτο, Μιχάλη Μπακάκη - κρουστά και τους Σοφία Βώττα και Ηλία Γάκο στο τραγούδι!!

Για **4η συνεχής χρονιά** διοργανώνεται με τη συνδρομή και τις τακτικές συναντήσεις μελών των παραπάνω Συλλόγων για ένα Αντάμωμα με πραγματικά ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ. Η φροντίδα είναι κάθε φορά να παρουσιάζονται τραγούδια με συγκεκριμένη θεματολογία, ώστε ο θεατής να λάβει μία μικρή γνώση του πλούτου των τραγουδιών μας: ήθη, ιστορία, αξίες, θυσίες, ντοπιολαλιά, μνήμες «σκαλωμένες» στα κύτταρά μας αλλά και στη συνέχεια ο ίδιος να μετέχει του χορού και του γλεντιού με πνεύμα λεβεντικό, ρουμελιώτικο, γνήσιο και καθαρό και όχι ισοπεδωτικό και χυδαίο κατά τα πρόχειρα πρότυπα που πλέον συνήθως συναντούμε σε μικρότερη ή μεγαλύτερη εμβέλεια.

Η εκδήλωση, που την επιμέλεια παρουσίασης και κειμένων είχε η Πόπη Γαϊτάνη από την Καστριώτισσα και των χορευτικών ο Χρήστος Κρικέλας από το Λευκαδίτι, πλαισιώθηκε με ρουμελιώτικα

χορευτικά από: το Ευνοχώρι Μεσολογγίου, τη Γραβιά, την Αταλάντη, τη Βουνιχώρα και τα Αττικής: Αρτέμιδα, Κονιάκο, Τριχωνίδα, Νεχώρι Υπάτης αλλά και τους Ρουμελιώτες της Σύρου που για 2η χρονιά ανταμώνουμε και πρόκειται για το Σύλλογο που ίδρυσε ο δικός μας Θέμης Κούτρας και με ζήλο και αγάπη στηρίζει **φορώντας τη φουστανέλα** καθώς και η γλυκειά του κόρη η Μαργαρίτα.

Για **4η συνεχής χρονιά**, ωστόσο, το Χορευτικό του Συλλόγου συμμετέχει με το δυναμικό που έχει: τις Βαρσαίισες Μαρία, Τούλα, Λάουρα, Δήμητρα, Ελεάνα, Θάλεια, την Ελένη Κυριαζή, τη Μαρία Τζιβελέκα (του Φλωροδημήτρη), τη Ντίνα Κωστάκη, τη Ράικου Ασπασία, τη Γεωργία Κωστάκη (Ροζογιωργιά), τον Ηλία Ανδρικόπουλο, το Μάριο Κωστάκη αλλά και τους μικρότερους Κωνσταντίνο Συρράφο και Γάννη Βάρσο. Και βέβαια χρειάστηκε η συμμετοχή παλικαριών από το Λύκειο των Ελληνίδων, που με αγάπη και ενθουσιασμό ακολουθούν στο κάλεσμα...

Ήταν συγκινητική η παρουσία, της Αλέκας Γεωργίου, Ειρήνης Κουτσόβουλου και της Μαρίας Καραπλή, που πλησίασαν την πίστα, όταν χόρευε η Κολοκυθιά για να δούν από κοντά τους χορευτές, παρότι δεν συμμετείχε κανένα οικογενειακό τους μέλος...

Η παρουσία του χορευτικού ήταν για άλλη μια φορά ξεχωριστή και ενδυματολογικά και χορευτικά. Οι χοροί όλων των χορευτικών ήταν οι ίδιοι: τσάμικο, σμυρτό, συρτοκοκύνιτο... Η παρουσία της Κολοκυθιάς, ωστόσο, πρέπει να τονιστεί ότι είχε έναν «ιδιαιτερο αέρα», μια «άλλη ψυχή» όπως σχολίασαν παρευρισκόμενοι μη Κολοκυθιώτες.

Διότι, οι Κολοκυθιώτες για **4η συνεχής χρονιά** ήταν **απόντες...**

Αγγελική Καραγεώργου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 19 Ιουνίου 2016 απεβίωσε ο **Απόστολος Τζιβελέκας** και κηδεύτηκε στις 21 Ιουνίου 2016 στην Κολοκυθιά.

Ο Θεός να τον αναπαύσει.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Α) Η Πρωτομαγιά, ως σύμβολο κορύφωσης της άνοιξης και -μεταφορικά- της άνθισης της ζωής μετά από το χειμωνιάτικο «θάνατό» της, έχει συγκινήσει πάμπολλους ποιητές. Και πολλοί κορυφαίοι την ύμνησαν ως ημέρα της φύσης που οργιάζει, με τα λουλούδια, τα χρώματα, τα αρώματα, τους ήχους και μας γεμίζει χαρά, αγαλλίαση και γιορτινή διάθεση. **Αντιπροσωπευτικοί είναι οι στίχοι από ανολοκλήρωτο ποίημα του Διον. Σολωμού (1798-1857), που συμπυκνώνουν, με τέχνη και ευαισθησία, τη μαγιάτικη μαγεία:**

*Τον Μαΐου ροδοφαίνεται η μέρα
που ωραιότερη η φύση ξυπνάει
και την κάνουν λαμπρά και γελάει
πρασινάδες, αχιτίδες, νερά.*

*Άνθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι
παιδιά, άντρες, γυναίκες και γέροι,
ασπροεντύματα, γέλια και κρότοι,
όλοι οι δρόμοι γεμάτοι χαρά.*

*Ναι, χαρείτε τον χρόνον τη νιότη,
άντρες, γέροι, γυναίκες, παιδιά.*

Β) Η Πρωτομαγιά, ως σύμβολο των εργατικών και κοινωνικών αγώνων, καθιερώθηκε αργότερα, με αφορμή τον αιματοβαμμένο από την αστυνομία απεργιακό ξεσηκωμό των εργατών του Σικάγου και άλλων αμερικανικών πόλεων την **1η Μαΐου 1886**, που διεκδικούσαν την 8ωρη εργασία και άλλα αιτήματα. Έκτοτε, οι αγώνες αυτοί έγιναν πηγή έμπνευσης πολλών σπουδαίων ποιητών μας. **Πρωτομαγίες που σχετίζονται με κοινωνικούς αλλά και εθνικούς αγώνες, έμειναν ως σταθμοί στην Ιστορία μας και τα αντίστοιχα ποιήματα ως σταθμοί στη Νεοελληνική Ποίηση.**

α) Την Πρωτομαγιά του 1936 κορυφώθηκε η παλλαϊκή απεργία της Θεσσαλονίκης και στις επόμενες μέρες χτυπήθηκε «στο φαχνό» από τα πολυβόλα της Χωροφυλακής! **Ο «ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ» του Γιάννη Ρίτσου** (που μελοποιήθηκε από τη Μίκη Θεοδωράκη) είναι ο θρήνος μιας μάνας για το γιο της, τον πρώτο από τους 12 τότε νεκρούς, που οι εφημερίδες τη φωτογράφισαν να θρηνεί πάνω από το ξαπλωμένο στο δρόμο και ζεστό ακόμα πτώμα του. **Ένα αριστουργηματικό, ενιαίο, μεγάλο έργο (228 στίχ.), με 14 μικρότερα, ίσης έκτασης, ποιήματα. Ιδού μια επιλογή στίχων από αυτό τον ποιητικό θησαυρό:**

*Γιε μου, σπλάχνο των σπλάχνων μου, καρδούλα της καρδιάς μου,
πουλάκι της φτωχιάς αυλής, ανθέ της ερημιάς μου,
Πώς κλείσαν τα ματάκια σου και δε θωρείς που κλαίω
και δε σαλεύεις, δε γροικάς τα που πικρά σου λέω...
Μέρα Μαγιού μου μίσεψες, μέρα Μαγιού σε χάνω,
Άνοιξη, γιε, που αγάπαγες κι ανέβαινες απάνω
στο λιακωτό και κοιτάζες, και δίχως να χορταίνεις,
άμεγες με τα μάτια σου το φως της Οικουμένης...
Να 'χα τ' θάνατο νερό, ψυχή καινούργια να 'χα,
να σου 'δινω, να ξύπναγες για μια στιγμή μονάχα...
Τι κανες, γιε μου εσύ κακό; Για τους δικούς σου κόπους
την πλερωμή σου ζήτησες απ' άδικους ανθρώπους.
Λίγο ψωμάκι ζήτησες και σου 'δωκαν μαχαίρι,
τον ιδρωτά σου ζήτησες και σου 'κοψαν το χέρι...
ΓΙΕ ΜΟΥ, ΕΣΥ ΔΕ ΧΑΘΗΚΕΣ, ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ ΜΟΥ ΕΙΣΑΙ,
ΓΙΕ ΜΟΥ, ΣΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ ΟΛΟΥΝΩΝ ΕΜΠΑ ΒΑΘΙΑ ΚΑΙ ΖΗΣΕ!*

β) Την Πρωτομαγιά του 1944 οι Γερμανοί εκτέλεσαν στη μάντρα του Σκοπευτηρίου της Καισαριανής 200 πατριώτες, που κρατούνταν στο στρατόπεδο Χαϊδαρίου, σε αντίποινα για το θάνατο 4 Γερμανών από Έλληνες αντιστασιακούς, σε μάχη στους Μολάους της Σπάρτης. **Ο Ηλίας Σιμόπουλος τους αφιέρωσε το ποίημα «Πρωτομαγιά 1944».** **Ιδού μερικοί στίχοι του:**

*Διακόσια παλικάρια τραγουδῆσαν σαν σήμερα τον ερχομό του Μάη
Το τραγούδι τους πυρπόλησε τους ορίζοντες της Καισαριανής
Τ' ακούσαν οι γερόντισσες και στήσαν όλες το χορό
κι ανάστησαν το Ζάλογγο κι αγάλιασαν τον κόσμο όλο...
Τ' ακούσανε κι οι δήμιοι και πωπάτησαν τρομαγμένοι
με μια πελώρια σιωπή στο στόμα...
Διακόσια παλικάρια τραγουδῆσαν σαν σήμερα τον ερχομό του Μάη
ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΜΑΤΙΑ ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ
ΠΩΣ ΦΤΑΝΕΙ Η ΑΝΟΙΞΗ, ΠΩΣ ΦΤΑΝΕΙ Η ΑΝΑΤΟΛΗ! (= η λευτεριά).*

γ) Για το ίδιο θέμα έγραψε και ο Γιάννης Ρίτσος το «Σκοπευτήριο της Καισαριανής», σαν επιστολή-παρακαταθήκη που μας άφησαν οι 200 εκτελεσθέντες πατριώτες:

**Εδώ πέσαμε. Παιδιά του λαού. Γνωρίζετε γιατί.
Ακούσατε τις ομοβροντίες στα μυστικόφωτα απτικά χαράματα,
είδατε τα πουλιά, που πέταξαν αντίθετα απ' τις σφαίρες,
αγγίζοντας με τα φτερά τους τον ανατέλλοντα πυρφόρον (=τον ήλιο).
Είδατε τα παράθυρα της γειτονιάς ν' ανοίγουνε στο μέλλον.
Εμείς μερτικό δε ζητήσαμε. Τίποτα! Μόνο θυμηθείτε:
ΑΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΕ ΒΑΔΙΣΕΙ ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΑΣ,
ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΑΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ. ΓΕΙΑ ΣΑΣ!**

[Μερικές ακόμη μαγιάτικες ιστορικές συμπτώσεις: ο Γιάννης Ρίτσος γεννήθηκε την 1η Μαΐου 1909. Ο Αλέξανδρος Παναγούλης σκοτώθηκε την 1η Μαΐου 1976. Ο Γρηγόρης Λαμπράκης δολοφονήθηκε στις 27 Μαΐου 1963. Το Μάιο του 1968 έγινε ο μεγάλος και, έκτοτε, παγκοσμίως εμβληματικός ξεσηκωμός στη Γαλλία («Μάης του '68»). Και, βέβαια, η Κωνσταντινούπολη έπεσε στις 29 Μαΐου 1453 κλπ. κλπ.]

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Από την εφημ. «*η Ζούρτα*»

Η δύναμη των ευχών

Καλημέρα, χρόνια πολλά, να είστε καλά, περαστικά κ.λπ. Απλές ευχές που όλοι ανταλλάσσουμε καθημερινά. Καλά λόγια δηλαδή για πραγματοποίηση ευτυχίας, χαράς, υγείας, προκοπής. Ας το δούμε λίγο πιο βαθιά αυτό και ας προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε με όποια γνώση διαθέτουμε πως λειτουργεί.

Όλες οι λέξεις που βγαίνουν απ' το στόμα μας έχουν κάποια δόνηση, κάποια ορισμένη συχνότητα και κινούνται στην ατμόσφαιρα, σ' ένα γεμάτο ενεργειακό χώρο, δηλαδή, όπου όλα είναι ενέργεια.

Όλα είναι ενέργεια και όλα συνδέονται με ενεργειακούς δεσμούς που ενώνουν και επηρεάζουν τους ανθρώπους. Η ενέργεια του ανθρώπινου σώματος συνδέεται στενά με την ενέργεια της συνειδητής του. Το ένα επιδρά στο άλλο και δεν υπάρχει το ένα χωρίς το άλλο. Έτσι οι λέξεις έχουν ενεργειακό φορτίο και κραδασμό που ενδυναμώνεται από τη ψυχική μας διάθεση. Ταξιδεύουν σαν ενεργειακός στρόβιλος και εμφυτεύονται στο ενεργειακό πεδίο αυτού στον οποίο απευθύνονται. Γι' αυτό προσέχουμε τι λέμε και πως το λέμε. Οι ευχές βοηθούν, οι κατάρες (το αντίθετο των ευχών) πληγώνουν αλλά αφήνουν ουλές και σ' αυτόν που τις εκτοξεύει. Οι ευχές είναι δυνατές και αποτελεσματικές όταν λέγονται με αγάπη, ειλικρίνεια, ανιδιοτέλεια. Γι' αυτό οι ευχές των γονέων «πιάνουν». Γιατί βγαίνουν από καρδιές γεμάτες αγάπη κι έχουν δυναμική μοναδική.

Τα αρχαία κείμενα λένουν αλήθεια. Ό,τι δηλαδή όλα ξεκίνησαν απ' τον «αρχικό λόγο». Ο κόσμος μας ζει από τον κραδασμό αυτού του πρώτου ήχου. Αλλά και η ελληνική γλώσσα με το πλούσιο

λεξιλόγιό της παρουσιάζει 3 επίπεδα. Το ομιλών, το σημαίνον και το κρύπτον. Το τελευταίο είναι το πιο δύσκολο αλλά και το σημαντικότερο. Έχει ακριβώς αυτή τη δόνηση που ο λόγος προκαλεί.

Όλα λοιπόν έχουν ένα βαθύτερο νόημα, μια εσωτερική εξήγηση που είναι καλυμμένη απ' τον επιφανειακό μανδύα της τυπικής καθημερινότητας. Τα έχει ερμηνεύσει αυτά η επιστήμη και η θρησκεία. Λίγο υποψιασμένοι να είμαστε και οι ευχές μας θα είναι ουσιαστικές και αποτελεσματικές. Εξάλλου πολύ συχνά βρισκόμαστε σε δυσκολία απέναντι στους άλλους να μην μπορούμε να τους βοηθήσουμε με πράξεις παρά μόνο με ευχές. Είτε γιατί είναι μακριά μας, είτε γιατί υπάρχουν διάφορα εμπόδια επικοινωνίας. Ο καθένας ξέρει!

Ας φροντίσουμε λοιπόν να μην είναι μόνο «νεκρές λέξεις» αλλά σπόρος και δύναμη για υγεία, παγκόσμια ειρήνη, συμφιλίωση, ευτυχία όλων των όντων.

Ο ποιητής μας **Γ. Ρίτσος** λέει πως «οι λέξεις φλέβες είναι μέσα τους κυλάει αίμα». Ας σκεφτούμε και ας προσπαθήσουμε οι λέξεις των ευχών μας να είναι καθαρές, καλοσυνάτες, ειλικρινείς για να είναι το «αίμα» που τροφοδοτεί την ενέργειά μας, την υγεία μας δηλαδή, δυνατόν, ιαματικό, απρόσβλητο από κάθε ενεργειακό «παράσιτο» που μας επιβουλεύεται.

Κι εγώ σας εύχομαι από καρδιάς το φως, η αγάπη και η δύναμη του Θεού να προστατεύουν τη ζωή σας και να σφραγίσουν τις πύλες του κακού για πάντα.

Κατίνα Μοσχονά-Νικολάου
Από την εφημ. «*Οι ρίζες*»

«ήθος ανθρώπω αίμων...»

Η φράση του τίτλου

ανήκει στο «Σκοτεινό» όπως είθισται να αποκαλείται προσωκρατικό φιλόσοφο, Ηράκλειτο τον Εφέσιο. Από το τέλος του 6ου και τις αρχές του 5ου αιώνα π.Χ. μέχρι σήμερα, η φιλοσοφία του ανελλιπώς επισκέπτεται από παντός είδους αναγνώστες. Και έτσι σήμερα «επισκέπτομαι» και εγώ παρέα σας τη φράση και την πίστη του φιλοσόφου για το «ποιος είναι ο Θεός που κουβαλάμε».

Κατά τον Ηράκλειτο λοιπόν, ο Θεός κάθε ανθρώπου είναι το ήθος του. Δηλαδή; Δηλαδή οι ηθικές αρχές που έχει αποκρυσταλλώσει κάθε άνθρωπος είναι αυτές που θα συμβολίζουν το Θεό που κρύβει μέσα του. Αν με τη λέξη Θεός αποδεχτούμε όλοι την κοινή παραδοχή ότι αναφερόμαστε στην υπέρμετρη δύναμη, τότε είναι κοινώς αποδεκτό ότι ο Ηράκλειτος πίστευε στην υπέρμετρη δύναμη των ηθικών αρχών κάθε ανθρώπου. Ο χαρακτήρας ο ατομικός είναι αυτός που θα δηλώσει και θα κατευθύνει την πορεία του καθενός, τις επιλογές του, αυτούς που θα ακολουθήσει και αυτούς που θα αφήσει. Όπως λέει και ο τραγουδοποιός μας «ήρθε ο καιρός να αποφασίσεις / με ποιους θα πας

/ και ποιους θα αφήσεις».

Και ενώ ο στίχος του τραγουδιού και οι απαρχές της φιλοσοφικής σκέψης το λένε εδώ και χρόνια, σήμερα φαίνεται ότι στεκόμαστε αναποφάσιστοι και το χειρότερο φαινομενικά ανήμποροι να αποφασίσουμε. Γιατί; Χάσαμε το ήθος μας; Μπερδεύτηκε το ήθος μας με τις ηθικές αρχές των άλλων; Επέβαλε η ανάγκη της προσαρμοστικότητας την αλλοίωση του ήθους μας σε βαθμό απώλειάς του;

Μήπως πάλι η υπερβολική ευθειά ως προς το σεβασμό του διαφορετικού, καταπόντισε το ήθος μας σε βαθμό που να υποπέσει εννοιολογικά στην ταύτιση με το κοινότυπο και αναμενόμενο;

Ο Ηράκλειτος ανήκει στους φιλόσοφους που όλο και περισσότερο προσεγγίζονται στο πλαίσιο μιας προσπάθειας επαναπροσδιορισμού αρχών και εννοιών που βανδαλίστηκαν στο πέρασμα του χρόνου. Μα ενώ όλοι συμφωνούν με τη ρήση του ότι κανείς ποτέ δεν μπορεί να μπει στο ίδιο ποτάμι δυο φορές, φαίνονται αποπροσανατολισμένοι ως προς το ποια είναι ή οφείλουν να είναι τα χαρακτηριστικά του Δαίμονα της κοινωνίας τους...

Μαρία Παπαμαργαρίτη

Ανέκδοτες ιστορίες από τα μέρη μας (μουραπάδες) ΔΥΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Στο πρόσφατο παρελθόν υπήρχαν δυο χωριανοί μας οι οποίοι ήταν Γυμνασιάρχες (οι παλιότεροι θα τους θυμούνται). Λογικό ήταν να κάνουν παρέα αν και ήταν πολύ διαφορετικοί χαρακτήρες. Ο ένας ήταν σοβαρός, σαν Γυμνασιάρχης που λέει ο λόγος. Του άλλου του άρεσε να κάνει πλάκες και φάρσες ιδιαίτερα όταν ήταν κρυμμένοι στην ανωνυμία της Αθήνας. Κάποια φορά για παράδειγμα ενώ περπατούσαν στη Σταδίου σταματάει έναν Ανθυπολοχαγό.

— «Με συγχωρείτε, του λέει, κύριε Ταγματάρχα», κλαρίνο ο άνθρωπος καθώς πήρε και «προαγωγή».

— «Μάλιστα, να σας εξυπηρετήσω».

— «Τ' Μητρουλάκ' του σπίτ' που είναι;»

— «Δεν το ξέρω κύριε».

Επιμένει ο δικός μας.

— «Τ' Μητρατζιά;»

— «Πού να ξέρω κύριε εδώ έχει δυόμισι εκατομμύρια κόσμο, δε γίνεται να ξέρουμε το σπίτι όλων».

— «Εεε, κρίμα και είσι κι ταγματάρχ'ς».

Όλη αυτή την ώρα ο άλλος -ο σοβαρός- τον σκούνταγε με τον αγώνα και τελειώνοντας τον άρχισε στην κατσάδα, ρεζίλι μας έκανες κλπ.

Αυτός απάντησε με ένα αδιάφορο «ναι, σιγά μη μας ξαναδει».

Άλλη φορά είχαν πάρει το τότε τραμ και πήγαν σε ένα σταθμό όπου ήταν και το τέλος της διαδρομής. Όταν φτάσανε ο εισπράκτορας εκφώνησε «τέλος διαδρομής, κατεβείτε παρακαλώ». Αυτός πήγε κοντά του και άρχισε να τον ψήνει. «Να ιδώ παραπέρα είν' του σπίτ'. Δε μας πας λίγο πιο κοντά;» «Μα κύριε δεν πάει άλλο εδώ τελειώνουν οι γραμμές». Αυτός επιμένει ενώ ο άλλος τον σκουντάει συνεχώς και του λέει «πάμε να φύγουμε βρε». «Ωρέ πες ότι δε θέλ'ς να μας πας. Να κοντά είνι σχεδόν φαίνιτι του σπίτ'». «Όχι κύριε δεν πάει άλλο, πάνω στις γραμμές πάει το τραμ, απάνω σε κάτι σίδερα περπατάει».

Προσπαθούσε να του εξηγήσει ο δυστυχής πιστεύοντας ότι τώρα ήρθε από το χωριό και είναι ανίδεος. Αποχώρησε διαμαρτυρόμενος «δε θέλ'ς να μας πας» ενώ ο άλλος (ο σοβαρός) τον τραβολογούσε «να φύγουμε από δω ρεζίλι μας έκανες πάλι» εκείνος απάντησε πάλι με το «σιγά μη μας ξαναδούνε».

Γιώργος Π. Μανίτας

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ - ΑΝΑΣΤΑΣΗ - ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΧΘΕΣ - ΣΗΜΕΡΑ

Συνέχεια απ' την 2η σελ.

τους τον απάνω κόσμο, εμείς τα παιδιά αφού είχαμε κάνει την καταμέτρηση της «σοδειάς» από τα κάλαντα, αρχίζαμε την κατασκευή των «εκρηκτικών», βαρελότα με σπύρτα και βροντάρες με κεδροπούμπουλα (κανονική κατασκευή οπλισμού & πυρομαχικών!!!). Ξαν ακουγόταν η εορταστική καμπάνα, την 11η βραδινή, όλο το χωριό συνέρρεε στην Εκκλησία και πλημμύριζε τον εσωτερικό και εξωτερικό χώρο.

Όταν ο ιερέας έβγαине με το Ιερό Ευαγγέλιο και το Άγιο Φως, πλήρης σιγή επικρατούσε. Ο κόσμος άκουγε με κατάνυξη το Ευαγγέλιο και στο κενό διάστημα, μέχρι να αρχίσει να ψάλλει το **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ**, ούτε ανάσα δεν ακουγόταν. Όλοι ήθελαν να ακούσουν από το στόμα του Ιερέα το χαρμόσυνο Νέο της Ανάστασης, λες και θα το άκουγαν για τελευταία φορά, και σιγοέμφελναν κι αυτοί το **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ**. Τα παιδιά φυσικά επί του «έργου», ποιος θα προκαλέσει τον μεγαλύτερο κρότο με τα «πυρομαχικά» που προείπαμε. Οι ευχές και οι ασπασμοί έδιναν κι έπαιρναν, με σεβασμό και όπως αρμόζει στο χώρο, ώστε να μην επικρατούν της Υμνολογίας. Ακολουθούσε είσοδος στην Εκκλησία και παρακολουθούσαν μέχρι τέλους την Λειτουργία. Μετά ακολουθούσε η γραφική εικόνα του Χωριού, με τους πιστούς να μεταφέρουν το Άγιο Φως μέσα από κάθε μονοπάτι στο σπίτι τους (τότε δεν υπήρχε φωτισμός στο χωριό), για να σταυρώσουν με αυτό την είσοδό του και να ανάψουν με το Άσβεστο Φως το καντηλάκι τους. Ακολουθούσε φυσικά η ώρα της μαγειρίτσας και το γλέντι άρχιζε και πολλές φορές τελείωνε την δεύτερη μέρα της Λαμπρής. Θυμάμαι μια χρονιά (πιθανόν) το 1957, αφού ψήθηκαν τα αρνιά, άρχισε το γλέντι, τα τραγούδια και οι χοροί έβγαλαν τους χωριανούς έξω από τα σπίτια τους και τότε ξεκίνησε ένας άλλος χορός, που όμως

του δεν έχω ξαναδεί. Από τις αυλές πήγε στους δρόμους και όλοι μαζί γείτονες, Χωροφύλακες, Δασικοί, Γιατροί, Δάσκαλοι, Αγροφύλακες. **ΟΛΟΙ** οι χωριανοί, άρχισαν να κλώθουν το χορό κι αυτός έγινε λαβύρινθος στην Πλατεία του χωριού. Πότε τελείωσε μη με ρωτάτε, το κέφι ήταν τέτοιο που νομίζω ότι όσοι το ζήσανε το ζουν ακόμη, άλλοι στο όνειρό τους και άλλοι στην **ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥΣ**.

Ας έλθουμε τώρα στο σήμερα. Στο Χωριό πλέον ζουν λίγοι άνθρωποι όλο το χρόνο. Οι περισσότεροι ζούμε στα μεγάλα αστικά κέντρα. Όλοι όμως ζούμε με την προσμονή, οι μεν κάτοικοι του χωριού να μας δουν τις γιορτινές ημέρες, οι δε να ξεφύγουμε από τη ζωή της πόλης και να βρεθούμε για λίγες ημέρες στο χωριό. Για Έθιμα δεν το συζητάμε καθόλου, τίποτε δεν έχει μείνει, μόνο η Εκκλησία κρατά το λειτουργικό μέρος και το έθιμο εις ανάμνηση, όπως αυτό με τα βάρια. Θα έλεγε κάποιος, ο κόσμος άλλαξε, αλλά ξαν οι καιροί, τι μας λες εσύ τώρα!!! Σύμφωνοι, αλλά η θρησκεία μας δεν άλλαξε. Στο όνομα αυτής έχουμε τις αργίες, τις οποίες διεκδικούμε για να γιορτάσουμε τα θρησκευτικά γεγονότα, πλην όμως ελάχιστη συμμετοχή έχουμε σ' αυτά.

Φέτος, για τον εορτασμό του Πάσχα, ανέθηκε πολύς κόσμος στο χωριό. Εορταστικό όμως πνεύμα δεν κυριάρχησε πουθενά και πώς να κυριάρχησει όταν πρώτοι εμείς που ζήσαμε στο χθες, δεν μεταφέραμε τίποτε στα παιδιά μας, από την ζωή των παιδικών μας χρόνων. Τα εγκαταλείψαμε στην λαίλαπα της σύγχρονης κι απρόσωπης εποχής. Έτσι βλέπουμε την νεολαία μας, να σχηματίζει παρέες στα καφεενία και το κάθε παιδί να παίζει με το κινητό του ή ακόμη να κλείνονται σ' ένα μαγαζί και να παίζουν Videogames ακατάπαυστα και να μη χαίρονται την ανεπανόληπη και μοναδική ανοιξιάτικη φύση των Μαρμάρων, πέραν

του ότι η κατάσταση αυτή δημιουργεί κλειστούς χαρακτήρες και φυσικά αντικοινωνικούς.

Στο σημείο αυτό θα τολμήσω να προτείνω το εξής. Του χρόνου να αναλάβουν τα παιδιά τον στολισμό του Επιταφίου, με λουλούδια της φύσης, που την εποχή αυτή βρίσκονται σε επάρκεια. Αυτό θα αλλάξει πολλά πράγματα. Πρώτον, θα δώσει την χαρά της συμμετοχής. Δεύτερον, θα είναι ευκαρία για μια ωραία εκδρομή στο «Σινάνι», για να μαζευτούν τα Ίσια και να προσφερθούν για στολισμό στον Επιτάφιο. Στο δρώμενο αυτό θα μπορούσε να προστεθεί, από άλλη ομάδα παιδιών και το πένθιμο άσμα «Σήμερα Μαύρος ουρανός...», τα οποία θα περιέρχονται στους δρόμους του χωριού και θα το τραγουδάνε.

Το **Μεγάλο Σάββατο** θα μπορούσε να γίνει η προετοιμασία για το ψήσιμο ενός αρνιού στην πλατεία, όπου θα μπορούσε να δοκιμασθεί η αναβίωση ενός γλεντιού παραδοσιακού, που θα έμενε στην μνήμη όλων και ιδιαίτερα των παιδιών.

Επανέρχομαι όμως στα φετινά. Παραδόξως, η Εκκλησία γέμισε και στα Δώδεκα Ευαγγέλια και στον Επιτάφιο, μόνο που η περιφορά του γίνεται χωρίς να ακούγονται τα Ωραία Εγκώμια, γιατί ο κόσμος ακολουθεί απαριθμώντας ή λύνοντας ψιθυριστά τα προβλήματα της καθημερινότητας, λες και χάθηκε ο χρόνος γι' αυτά.

Το χειρότερο όμως είναι αυτό που συμβαίνει την ώρα της Ανάστασης, στον αυλόγυρο της εκκλησίας. Ενώ ο κόσμος κατακλύζει την Εκκλησία, η χάβρα που επικρατεί είναι το κάτι άλλο!!! Φέτος, ειδικά, όση προσπάθεια κι αν κατέβαλε ο παπα-Κώστας ν' ακουστεί το Ευαγγέλιο της Ανάστασης, αυτό κατέστη αδύνατο! Όλοι είχαν να πουν κάτι στο διπλανό τους και οι περισσότεροι είχαν γυρισμένη την πλάτη τους στον Ιερέα. **Ακολούθησε το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»**

και αμφιβάλλω αν το άκουσε κανείς!!! Εκείνο προφανώς που ακούστηκε **ΚΑΛΑ**, πρέπει να ήταν το «**ΑΝΑΣΤΗΤΩ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΘΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΦΥΓΕΤΩΣΑΝ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΙ ΜΙΣΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ**», γιατί με το που το είπε ο Ιερέας, άδειασε ο αυλόγυρος και ο Ιερέας, με καμιά εικοσαριά χωριανούς, μπήκε στο Ναό, να συνεχίσει την Λειτουργία της Αναστάσεως. Αν ήξεραν τι χάνουν όσοι φεύγουν, προς χάριν της μαγειρίτσας, πιστεύω δεν θα ξαναέφευγαν. Η μαγειρίτσα το μόνο που μπορεί να σου προσθέσει, είναι βάρος στο στομάχι, ενώ τα Αναστάσιμα τροπάρια και η Μοναδική ευχή του Αγίου Χρυσοστόμου, επενεργούν σαν χάδι Θεϊκό και σου δημιουργούν Ανάταση Ψυχής & Σώματος, μοναδική θεραπεία στην σημερινή απάνθρωπη ζωή που βιώνουμε.

Πιστεύοντας ότι δεν έγινα κουραστικός, σταματώ εδώ. Θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά για τα έθιμα που χάθηκαν, αλλά αφήσουμε κάτι και για το μέλλον. Ευχή, με πρωτοβουλία της Αδελφότητας, απ' του χρόνου ν' αλλάξουμε κάτι.

Ιωάννης Δημ. Δοντάς

Λειτουργία στην Αγ. Τριάδα

Όπως κάθε χρόνο κατά την εορτή του **Αγ. Πνεύματος** τη **Δευτέρα 20-6-2016** τελέστηκε Θεία Λειτουργία στη μικρή εκκλησία της **Αγ. Τριάδας στην πέρα συνοικία του χωριού μας.**

Λόγω του τριημέρου και του καλού καιρού πολλοί συγχωριανοί επισκέφθηκαν το χωριό και παρέστησαν στη Θεία Λειτουργία. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο πρόσφερε σε όλους τους παρευρισκόμενους τσιπρολούκομο.

Και του χρόνου.

Το Δ.Σ.

Ταξιδεύοντας στα χνάρια του παρελθόντος

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

η βρύση, οι πηγές και ο χώρος του νερόμυλου στον οποίο στεγάζεται παραδοσιακό καφεενείο. Στο σημείο αυτό, μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωριστούμε και να συζητήσουμε τόσο με τα μέλη του Συλλόγου όσο και με τη Δήμαρχο Παραμυθιάς κα. **Σταυρούλα Μπραϊμή-Μπότση** και το Δημοτικό Συμβούλιο κ. **Βλαδίμηρο Αρβανίτη**, κατά τη διάρκεια του γεύματος που μας παρέθεσαν.

Την επομένη επισκεφτήκαμε την εκκλησία της Αγίας Τριάδας στην Άνω Σέλλιανη, ενόψει της εορτής της, η οποία ήταν ενοριακό ναός του χωριού και προστάτιδά του.

Μετά το πέρας της λειτουργίας και της αρτοκλασίας, τα μέλη του Συλλόγου παρείχαν άφθονο κρασί, τσίπουρο, σουβλάκια και την παραδοσιακή βραστή γίδα. Το γλέντι

Ξεκίνησε με γνήσια ηπειρώτικα τραγούδια από την ορχήστρα του κ. **Μπέλλου** και πολύ χορό από όλους τους παρευρισκόμενους. Στην εκδήλωση παρευρέθησαν η Αντιπεριφερειάρχης κα. **Αντιγόνη Φίλη**, ο Βουλευτής της Ν.Δ. κ. **Γιόργακας Βασίλειος** και ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. **Μάριος Κάτσης**.

Αποχαιρετώντας την Κρυσταλλοπηγή, θα μας μείνει αξέχαστη η θερμή φιλοξενία

και περιποίηση που μας παρείχαν οι ντόπιοι, το κλίμα χαράς και συγκίνησης που επικρατούσε, η ομορφιά της Κρυσταλλοπηγής... και κυρίως των ανθρώπων της.

Με χαρά περιμένουμε να τους ανταποδώσουμε τη φιλοξενία και να τους γνωρίσουμε τη γή που επέλεξαν οι πρόγονοί τους να μετοικήσουν.

Βάσω Ανδρεοπούλου

ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΑΣΚΕΤ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

σεις και χώρο στίβου). Ακόμα να υπολογίζουμε ηλεκτροφωτισμό και περιφράξεις.

Αυτό το καλοκαίρι τα παιδιά θα έχουν το Μπάσκετ στη διάθεσή τους και από το επόμενο καλοκαίρι θα φροντίσουμε να μπορεί αυτός ο χώρος να εναλλάσσεται σε Βόλεϊ ή Τένις. Μέχρι το επόμενο καλοκαίρι θα έχουμε επίσης δρομολογήσει

την κατασκευή του γηπέδου 5Χ5, όμως το αν θα έχει ολοκληρωθεί θα εξαρτηθεί κατά πολύ από τη συνδρομή όλων μας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι οι δυνατότητές μας είναι εξαιρετικά περιορισμένες.

Σκοπεύουμε όμως στη συνέχεια να διεκδικήσουμε κρατική επιχορήγηση αλλά και να εξετάσουμε τη δυνατότητα ένταξης του έργου σε κοινοτικό πρόγραμμα. Ίσως

για όλα τούτα απαιτηθεί αλλαγή της νομικής μορφής του Συλλόγου μας.

Δεδομένου ότι τέτοιες ενέργειες όπως οι τελευταίες που ανέφερα απαιτούν χρόνο (χρόνια) καλούμε όλους να συμβάλλουν με τον τρόπο που δύναται ο καθένας. Θα είναι ένα έργο για τη νεολαία μας και θα αναβαθμίσει αναμφίβολα το χωριό μας.

Γιώργος Μανίτας

CAFE
ΜΑΡΜΑΡΑ ΛΑΜΙΑΣ
ΤΗΛ. 6977-757413

ΑΕΡΑΣ

καφέ, ποτό, φαγητό, γλυκό

Αγκωνή

Μάρμαρα, Φθιώτιδας
6945 624 390
6979 082 343
6958 368 008

www.agkonimarmara.gr
info@agkonimarmara.gr

Η Σέλλιανη
Ταβέρνα - Καφέ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

22360 93247

ΜΑΡΜΑΡΑ ΦΘ/ΔΑΣ

Joanna apartments

στη Μικρή Βίγλα της Νάξου

Ενοικιαζόμενα δωμάτια

Άννα Μπούρα - Ευρυπιώτη

Τηλ. 6972236289

e-mail: iwanna61@hotmail.com

www.apartments-naxos.gr